ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 175 (4425) ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Парламент залишається правомочним навіть після розпаду коаліції

Сьогодні Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк може оголосити про розпад коаліції фракцій Блоку Юлії Тимошенко й «Наша Україна — Народна самооборона». Про це глава парламенту заявив на початку вчорашньої погоджувальної ради.

«Станом на 11:00 понеділка у мене немає заяв про відкликання фракцією «НУ—НС» своєї заяви про вихід із коаліції. Таким чином, відповідно до ст. 65 тимчасового Регламенту Верховної Ради, завтра (сьогодні. — **Авт.**) буде офіційна процедура прощання з коаліцією», — зазначив А. Яценюк. «Тому, хто з квітами, хто з вінками — приходьте на 10-ту годину», — додав він.

СТОР. 2

Нове «гніздо» для «Дніпра»

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА.

Позавчора в Дніпропетровську відкрили новий стадіон «Арена-Дніпро». В урочистостях взяв участь Президент України Віктор Ющенко, який зробив перший символічний удар по м'ячу на футбольному полі суперсучасного стадіону. До речі, «Арена-Дніпро» — перший серед запланованих до Євро-2012.

«Упевнений, що цей красень-стадіон — найдорожчий дарунок усім дніпропетровцям. Водночас він є подарунком Дніпропетровська для всієї України», — відзначив глава держави.

Віктор Ющенко вручив державні нагороди. Зокрема, міському голові Іванові Куліченку — орден «За заслуги» I ступеня і генеральному директору ФК «Дніпро» Андрію Стеценку — орден «За заслуги» III ступеня.

Докладнішу розповідь про дніпропетровську новобудову читайте на 16-й стор.

На знімку: під час свята відкриття стадіону.

КОРОТКО

❐ В Єгипті розбився автобус з російськими та українськими туристами, внаслідок чого загинули 12 чоловік, іще 37 поранені.

❐ Програму «Молодіжна ініціатива — п'ять кроків до успіху» прийнято у Вінниці.

❐ Фахівці донецького «Альткома» почали складання унікального укладальника бетону для будівництва аеродромних злітно-посадочних смуг.

За повідомленнями Укрінформу.

День міста святкували разом з друзями

Житомиряни зустрічали 1124-й день народження міста разом з грузинськими друзями — делегацією Імеретинського краю, договір про співробітництво з яким було підписано 2006 року. Крім офіційних осіб — керівників краю та міста Кутаїсі, на день українського міста завітали і майстри сцени, виступ яких став окрасою врочистого вечора. Під час перебування делегації з Імеретії було конкретизовано напрями подальшого співробітництва двох регіонів, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.**

На знімку: гості в святковій колоні разом із житомирянами.

Фото автора.

ПОДІЇ

Банани з кокаїном

Понад 11 кілограмів кокаїну виявила спеціальна група в складі прикордонників і представників митниці під час прикордонно-митного оформлення на теплоході «Amfitrite I», що під панамським прапором прибув до Одеси.

Як повідомляє Відділ з питань взаємодії зі ЗМІ й зв'язків із громадськістю Державної прикордонної служби України, основним вантажем на кораблі, що прямував за маршрутом Болівар (Еквадор) — Сеута (Іспанія) — Одеса, було 4627 тонн бананів.

Вісім поліетиленових пакетів з речовиною білого кольору загальною вагою 11195 грамів були заховані у верхній частині машинного відділення за бойлером. Проведений експрес-аналіз показав, що зазначена речовина є кокаїном. За фактом було створено слідчу групу. Вона проводить подальші заходи щодо документування й встановлення осіб, які можуть бути причетні до контрабандного переміщення наркотичної речовини.

Був привід зателефонувати Медведєву...

Президент Росії Дмитро Медведєв прийняв пропозицію українського Президента Віктора Ющенка здійснити візит в Україну в листопаді-грудні нинішнього року. Про це і про те, що Київ налаштований на конструктивний діалог, йшлося під час телефонної розмови між ними в неділю, **повідомляє прес-служба глави української держави.**

Віктор Ющенко поздоровив російського колегу з днем народження, побажав йому міцного здоров'я, щастя й успіхів у роботі. Дмитру Медведєву 14 вересня виповнилося 43 роки. Свято він відзначав у колі родини і друзів. Що ж стосується подарунків, то відомо лише про двох цуценят — англійського сетера і золотавого ретривера, яких він отримав від своїх домашніх.

Водночас Президент України висловив глибокі співчуття своєму російському колезі у зв'язку з катастрофою літака авіакомпанії «Аерофлот» і загибеллю людей, що перебували на його борту.

ПОДРОБИЦІ ПРО АВІАКАТАСТРОФУ — НА 5-Й СТОР.

НАТО виїхало до Тбілісі

Вчора у столиці Грузії відбулося засідання Північноатлантичної ради за участі 27 країн НАТО. Сьогодні делегація на чолі з генсеком НАТО Яапом де Хооп Схеффером має намір продовжити свої переговори з керівництвом країни.

Однією з важливих тем стане і ситуація в країні після російсько-грузинського конфлікту. Представники НАТО висловили Грузії підтримку й обговорили можливу допомогу у відновленні її інфраструктури. Однак генсек альянсу Яап де Хооп Схеффер заявив, що головна мета засідання — оцінити, наскільки успішно Грузія виконує умови, необхідні для одержання статусу кандидата в члени НАТО.

Засідання у Тбілісі проходить, незважаючи на заяву Росії про недоречність цього заходу. За підсумками зустрічі відбудеться підписання документа про утворення постійної Комісії НАТО—Грузія, котра повинна буде координувати двостороннє співробітництво. Також Північноатлантичний альянс має намір «дати оцінку потреб Грузії у відновленні військового потенціалу».

Я ВАМ ПИШУ...

Сміття можна перетворити на сировину

Наша країна від Києва до самих околиць завалена сміттям, більша половина якого складається з пластику. Але ж є дешеві й ефективні технології перероблення сміття на корисні речі. Наскільки мені відомо, потрібну установку можна розмістити в приміщенні площею 50 квадратних метрів, а з переробленого, наприклад, пластику можна виготовляти покрівельний матеріал. Я впевнений, що пластиковому шиферу ціни не буде, бо такий матеріал, як пластик, розкладається сотні років.

Владислав ПОГУЛЯЙЛО.

Ічня Чернігівської області.

Мешканцям Бердянського району Запорізької області

Щиро вітаю вас з нагоди 85-річчя утворення Бердянського району та 65-ї річниці його визволення від німецько-фашистських загарбників.

Ваш край завжди славився працьовитими та цілеспрямованими людьми, які наполегливою і самовідданою працею творили історію свого регіону, щоденно примножуючи його добробут.

Славетний ювілей — своєрідний літопис подій одного із кращих районів Запорізької області, діянь трударів приазовських ланів.

Приємно зазначити, що зусиллями багатьох поколінь ваш район перетворено на сучасний центр розвиненого агропромислового виробництва. Реформування промисловості' аграрного сектору дало змогу поліпшити економічні показники та підвищити добробут людей. Так, завдяки впровадженню нових районованих сортів сільськогосподарських культур, інтенсивній технології їх вирощування, плідній співпраці з науковими установами у 2008 році в районі отримали вал зернових і зернобобових на 85 відсотків більший, ніж торік.

Сьогодні маю нагоду подякувати усім за сумлінну працю, особистий внесок кожного у справу розвитку регіону, становлення української державності.

Особлива шана та низький уклін — усім ветеранам, які мужньо і героїчно захищали свою землю під час Великої Вітчизняної війни.

Благополуччя вам, добробуту, злагоди та миру. Хай це свято додасть наснаги для того, щоб зробити свій край і Україну заможними та процвітаючими.

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК.

СПІВЧУТТЯ

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк висловив співчуття родинам та близьким загиблих пасажирів і членів екіпажу російського пасажирського авіалайнера Боїнг-737, що розбився поблизу аеропорту Пермі в ніч на неділю, 14 вересня.

«З глибокою скорботою ми сприйняли сумну звістку, що надійшла з Росії в неділю. Ця трагедія відгукнулась у серці українських громадян, які разом з вами, з усіма громадянами Російської Федерації в цю тяжку годину сумують з приводу вашої непоправної втрати», — сказав А. Яценюк.

За його словами, «в цих обставинах недоречними були б статистичні викладки про масштаби аварії чи якісь оцінки. У розквіті життя загинуло найцінніше — люди, серед них діти, які мали своє майбутнє і, можливо, могли змінити життя на Землі на краще».

Голова Верховної Ради України також висловив співчуття Голові Ради Федерації Федеральних зборів Російської Федерації Сергію Миронову та Голові Державної думи Федеральних зборів Російської Федерації Борису Гризлову у зв'язку з горем, що спіткало російський народ, та передав слова співчуття від своїх колег по Верховній Раді України.

Прес-служба Верховної Ради України.

Парламент залишається правомочним навіть після розпаду коаліції

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одразу лідер фракції БЮТ Іван Кириленко заявив, що іншої коаліції, ніж «та, що створили, немає і не може бути». «Тому минулий тиждень ми спокійно реагували на переполітизацію цього питання. Ми не сприймаємо ультиматумів, ні додаткових умов, ні погроз. Ми ще раз засвідчуємо повагу до партнерів і засвідчуємо, що демократична коаліція поновить свою роботу», — заявив він. Водночас, за його словами, **бютівці категорично проти дострокових парламентських виборів, які «знищать країну остаточно»**. «Ми за діловий стиль, який був започаткований на попередньому пленарному тижні, конкретної парламентської роботи, за якою скучив весь народ», — зазначив лідер БЮТ. І «по-діловому» запропонував розглянути на цьому пленарному тижні проблеми Євро-2012, в середу — 15 аграрних законів, включаючи зміни до бюджету і щодо ПДВ, в четвер — інвестиційні закони.

Водночас лідер «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко повідомив, що БЮТ не зробив жодної пропозиції щодо повернення в коаліцію. Тому не виключив, що під час сьогоднішнього засідання буде оголошено про створення коаліції БЮТ та ПР. **«Якою буде нова коаліція, я не знаю, точно скажу, що не буде коаліції «НУ—НС» і Партії регіонів»**, — заявив народний депутат. «НУ—НС», наголосив він, готова до переходу в опозицію. А стосовно порядку денного, то фракція, за його словами, внесла 48 першочергових законів, які стосуються економіки, соціальної політики.

А Партія регіонів, позицію якої озвучив Олександр Єфремов, запропонувала узгодити порядок денний і конструктивно працювати (якщо не буде оголошено про створення нової коаліції). **Регіонали хочуть заслухати у парламенті і міністра внутрішніх справ Юрія Луценка та командувача внутрішніх військ стосовно можливості силового сценарію врегулювання політичної кризи**. «Є сенс запросити міністра внутрішніх справ та командувача внутрішніх військ для того, щоб вони або підтвердили, або спростували ці інсинуації», —зазначив депутат.

У свою чергу, лідер фракції КПУ Петро Симоненко заявив, що за запропонованний порядок денний комуністи не голосуватимуть. На часі, на його переконання, обговорення ситуації на селі (в якому стані врожай, підготовка до посівної тощо). «І досі немає грунтовного аналізу приєднання України до СОТ», — нагадав парламентарій. Крім того, за його словами, треба заслухати голову ЦВК. «Чому ніхто не говорить про реєстр виборців? Зрозуміло, що готується чергова база для фальсифікації виборів», — вважає лідер комуністів. **Ще одна пропозиція — зобов'язати керівників держави відкликати свої підписи під «листом трьох» до керівництва НАТО щодо приєднання України до ПДЧ**.

Анатолій Гриценко, Володимир Яворівський, Віктор Швець.

Петро Симоненко, Олександр Єфремов, Микола Присяжнюк, Олександр Лавринович.

А Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк попросив колег обережно висловлюватися стосовно «силового варіанту», щоб не відлякувати інвесторів. Водночас глава парламенту закликав прискорити процес формування коаліції. Однак, за його словами, незалежно від того, оголосять про створення нової коаліції чи ні, парламент правомочний. «**Верховна Рада є правомочною принаймні 30 днів з того моменту, коли буде зроблено оголошення про припинення діяльності коаліції**», — заявив він і наголосив, що не потрібно робити вигляд деяким політичним силам, «що в нас все нормально, бо є досить серйозні політичні складнощі». «Політичний пат, в якому ми знаходимося протягом тривалого часу, може перейти в політичний мат», — спрогнозував глава парламенту. Він нагадав, що після оголошення про припинення діяльності коаліції наступає 30-денний термін, протягом якого має бути створена або «стара-нова коаліція», або сформуватися нова коаліція, або настануть умови для можливого розпуску парламенту.

В інтерв'ю журналістам лідер однойменного блоку **Володимир Литвин заявив, що консультації стосовно створення коаліції між БЮТ, «НУ—НС» та блоком, який він очолює, велися минулими вихідними**. «Очевидно, що тут має бути позиція «НУ—НС». А щось казати передчасно», — зазначив політик і додав, що його блок вже зробив відповідну заяву. Зокрема, народні депутати запропонували «накласти мораторій на прийняття відповідних рішень», «не копирсатися у минулому» і «говорити про те, що відбувається сьогодні». А ще, за словами Володимира Литвина, приймати рішення, які не роз'єднують, а об'єднують. «Ми готові працювати у такій коаліції... Але ми категорично проти, щоб будь-яке утворення відбулося на основі війни і протистоянь», — заявив парламентарій.

Олександра СЕРВЕЦЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Після виїзного засідання виникли запитання до Фонду держмайна

У СПЕЦІАЛЬНІЙ КОНТРОЛЬНІЙ КОМІСІЇ

Минулого тижня відбулося виїзне засідання спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації, метою якого було з'ясування стану виконання умов договору купівлі-продажу акцій ВАТ «Криворіжсталь». Відтак народні депутати могли наочно з'ясувати, як покупець — ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» — виконує взяті на себе зобов'язання.

Потреба в такому засіданні виникла після того, як у липні цього року Фонд держмайна надіслав лист до Кабміну, в якому йшлося про невиконання покупцем держпакета акцій ВАТ «Криворіжсталь» умов договору купівлі-продажу та пропонувалося виділити близько 72 мільйони гривень для забезпечення судового розгляду стосовно розірвання цього договору.

Зокрема, в підписаному ФДМУ за наслідками перевірки акті **йшлося про невиконання умов договору стосовно реконструкції коксових батарей №3 і №4, реконструкції цеху сіркоочищення коксохімічного виробництва, невиконання у повному обсязі зобов'язань стосовно поліпшення соціально-побутових умов працюючих (на рівні не менш як 0,5 відсотка від суми реалізованої продукції товариства за рік) та виконання у повному обсязі колективного договору.** А оскільки компанія «АрселорМіттал» з висновками Фонду держмайна не погодилася, то незабаром до дискусії на цю тему підключилися найвищі посадові держави. Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, зокрема, назвала заяви ФДМУ «порожніми та провокаційними», а Президент Віктор Ющенко попросив фонд розглянути можливість проведення повторної перевірки виконання компанією «АрселорМіттал» інвестиційних зобов'язань, оскільки можливе розірвання договору призведе до втрати довіри інвесторів.

Очевидно, що спеціальна контрольна комісія Верховної Ради з питань приватизації не могла залишитися осторонь цієї проблеми. А щоб скласти свою думку стосовно претензій Фонду держмайна до компанії «АрселорМіттал», члени комісії вирішили на місці ознайомитися з тим, як виконуються умови договору. Отож в Кривому Розі вони з'ясували, що збудовані фактично з нуля коксові батареї № 3 і № 4 працюють та що з моменту їх запуску уже вироблено більш як 900 тисяч тонн коксу. Також членам комісії продемонстрували реконструйований цех сіркоочищення коксохімічного виробництва —реконструкція проводилася з метою доведення рівня очищення коксового газу до передбаченого договором у розмірі 0,5 г/м3, проте заміри, проведені у травні—серпні 2008 році, свідчать, що вміст сірководню в очищеному коксівному газі становить 0,04-04 г/м3, що значно менше встановлених договором зобов'язань.

Виходячи з цього, гендиректор компанії «АрселорМіттал Кривий Ріг» Жан Жуе під час засідання комісії упевнено заявив, що всі зобов'язання за договором на сьогоднішній день виконані та що інвестор планує розпочати будівництво нової аглофабрики, реконструкцію коксівної батареї №7, будівництва нового конверторного цеху, низки соціальних об'єктів...

Відтак і заступник голови ФДМУ Анатолій Гріненко, який брав участь у виїзному засіданні спеціальної комісії, змушений був визнати, що на сьогодні передбачені договором об'єкти введено в дію, про що підписано відповідні акти.

Утім, після цього слово взяв директор департаменту металургійної промисловості Мінпромполітики М. Абросімов, котрий, посилаючись на висновок експертної групи міністерства, заявив, що передбачені договором об'єкти введені вчасно, оскільки згідно з постановою Кабміну **виробничі об'єкти вартістю понад 5 мільйонів гривень попередньо приймаються робочими комісіями, що й було вчасно зроблено, а термін, установлений для прийняття після цього об'єктів державними приймальними комісіями, не включається до загального строку будівництва чи реконструкції**. Аналогічну позицію висловив і представник Мінекономіки.

А стосовно виконання пунктів договору про витрати компанії на поліпшення соціально-побутових умов працюючих на рівні не менш як 0,5 відсотка від суми реалізованої продукції на рік, то представник Мінпраці також зазначив, що комбінат виконує свої зобов'язання. Такої самої думки і голова профспілки «АрселорМіттал» Володимир Третьяков, котрий повідомив, що протягом 2007 року на це було спрямовано 76 мільйонів гривень, що становить 0,54 відсотка від суми реалізованої продукції, тобто, навіть більше, ніж передбачено договором. «Профспілка не може погодитися із висновком Фонду держмайна», — сказав він.

Як зазначив насамкінець голова спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації Євген Мармазов, рішення стосовно претензій Фонду держмайна до компанії «АрселорМіттал Кривий Ріг» буде ухвалене протягом цього тижня. За його словами, в членів комісії склалося гарне враження про підприємство, тож у нього «навіть в думках немає», що «Криворіжсталь» знову буде повернуто державі. Також голова комісії повідомив, що під час ухвалення рішення члени комісії будуть прислухатися до думки Мінпромполітики, Мінекономіки та Мінпраці. «Я відчуваю, що ці чотири питання відпадуть. І рішення буде серйозне», — наголосив Є. Мармазов та зазначив, що висновок комісії буде направлено Президенту, Прем'єр-міністру та Голові Верховної Ради. Цілком можливо, що в нього стоятиме кадрове питання, а саме — питання зміни керівництва Фонду держмайна.

На передньому плані Вадим Гуров, Руслан Мармазов, Валерий Писаренко.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спортивний зорепад над Уманню

З ініціативи заступника Голови Верховної Ради України, голови фонду «Справедлива країна» Миколи Томенка у старо–давній Умані відбувся третій фестиваль зірок вітчизняного спорту «Спортивні ігри України».

Масовий захід, який проводився у місці знаходження уславленої «Софіївки» вперше, зібрав велику і вдячну аудиторію. Не тільки подивитися, а й повчитися у прославлених українських спортовців майстерності прийшли тисячі молодих, ба й літніх уманчан.

Олімпійські чемпіони і призери: важкоатлет Денис Готфрід, борець В'ячеслав Олійник, фехтувальник Вадим Гутцайт, легкоатлетка Інеса Кравець та інші спортивні зірки справили просто-таки фурор серед шанувальників. Справді щасливими почувалися шахісти — вони змагалися у сеансі одночасної гри з міжнародним гросмейстером Сергієм Карякіним.

Порадували своїми виступами володар звання «Найсильніша людина світу» Василь Вірастюк, члени футбольної команди ветеранів клубу київського «Динамо».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Уряд затвердив проект бюджету на наступний рік

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Сьогодні урядовці хочуть ознайомити громадськість з проектом державного бюджету на 2009 рік. Проект кошторису був затверджений на позачерговому засіданні Кабінету Міністрів 13 вересня.

Уряд планує отримати доходи у сумі 285 мільярдів гривень, видатки з державної казни становитимуть 302,4 мільярда. Дефіцит державного бюджету запланований у розмірі 17,4 мільярда гривень, або 1,4 відсотка валового внутрішнього продукту. Кабінет Міністрів сподівається, що наступного року зростання цін уповільниться: за підрахунками Міністерства фінансів, інфляція наступного року очікується у розмірі 9,5 відсотка.

Водночас уряд не підтримав прохання Міністерства оборони збільшити видатки на підтримання боєздатності армії. Замість 36 мільярдів оборонному відомству виділено трохи більш як 16 мільярдів гривень. А от Пенсійний фонд отримає 44 мільярди державної підтримки. Для місцевих бюджетів наступного року передбачено додатковий ресурс у розмірі 7 мільярдів гривень. Іще один мільярд планують виділити як субвенції на соціально-економічний розвиток малих міст.

Однак Президент України Віктор Ющенко уже розкритикував проект державного бюджету. На його думку, проект фінансової Конституції на наступний рік недоопрацьований. А експерти попереджають про ризики, які очікують економіку країни наступного року. Відтак закликають до ретельнішої підготовки головного фінансового документа країни.

Володимир КОРОЛЮК.

Розколотий Львів

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Галичина, яка останніми роками демонструвала непохитну одностайність, розкололася. І це відверто продемонстрував мітинг, який минулої неділі відбувся у Львові, біля пам'ятника Шевченкові. Тут, на проспекті Свободи, зібралося понад три тисячі осіб, і одні з присутніх підтримували БЮТ, а інші — «Нашу Україну». Заанонсований мітинг прихильників БЮТу затримали майже на годину, поваги до виступаючих, як було колись, не виявляли. Натовп перегукувався вигуками «Юля», з одного боку, та «Зрадників — геть!», «Ганьба!», «Ющенко» — з другого. На якийсь час відключили мікрофон. Коли люди між собою почали штовхатися і зламали держак прапора БЮТу, зовсім недалеко було до загальної бійки. Якби не шеренга міліціонерів, виставлена між прибічниками різних таборів, могло б розпочатися таке!..

Коли мітинг бютівців закінчився, до мікрофона попрямували «нашоукраїнці». Неможливість провести спільний мітинг вони пояснювали незгодою, що виявилася під час розробки резолюції мітингу. В свою чергу, голова Львівської обласної організації УНП Богдан Козак несподівано для усіх «нашоукраїнців» закликав створити Блок Віктора Ющенка...

Народний депутат Тарас Стецьків те, що відбулося у Львові, назвав «політичним свинством» і зазначив, що неозброєним оком було видно, що всі ці дії були інспіровані зовні і, вочевидь, проплачені. Він наголосив, що подібне у толерантному Львові свідчить: безвідповідальність політиків дійшла межі, і якщо депутати не схаменуться, вирок виборців на наступних виборах буде нищівним.

Ірина ЄГОРОВА.

Напад на міського голову

Розбійний напад на міського голову Юрія Гержова скоєно у Вознесенську Миколаївської області.

П'ятеро невідомих у масках вдерлися до приватного будинку вознесенського міського голови Юрія Гержова в ніч з 12 на 13 вересня, отруївши перед тим собак, які охороняли житло.

Нападники вимагали гроші та коштовності. Після того, як злочинці пішли, Ю. Гержов викликав міліцію.

Як повідомила «Голосу України» в. о. начальника відділу зв'язків з громадськістю УМВС у Миколаївській області Ольга Передеренко, тілесних ушкоджень Ю. Гержов та члени його родини не зазнали. На місце події виїхала слідчо-оперативна група міліції, а також начальник Миколаївського обласного управління внутрішніх справ генерал-майор Анатолій Науменко. Розшук злочинців триває.

Наталя АБРАМОВА.

ФОТОФАКТ

У місті на Десні вперше відбувся форум, під час якого вшанували найвідоміших чернігівців.

На знімку: (зліва направо) **поет Гриць Гайовий, банкір Віктор Мироненко та політик, Герой України Левко Лук'яненко під час огляду монументальних проектів у галереї «Пласт-Арт».**

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

БАЛАНС ТИЖНЯ

- Мінекономіки озвучило намір стримати інфляцію наступного року на рівні 9,5 відсотка — про нове, як добре забуте старе.
- Україна посіла 145–те місце зі 181 у рейтингу простоти провадження бізнесу — про те, як усе непросто.
- Корпорація «Богдан» відкрила новий автоскладальний завод — про винятки з правил.

Про нове, як добре забуте старе

Уряд затвердив основні макропоказники на 2009 рік, маючи на меті суворо за Регламентом подати проект держбюджету до парламенту не пізніш 15 вересня. Від розрахунків з багатьма невідомими — кон'юнктурою світових цін на нафту, імпортних цін на природний газ, динамікою грошової маси тощо — повіяло атмосферою спіритичного сеансу. Поза тим дух задоволеного життям українця, готового йти на чергові вибори, викликали швидко — видатки зведеного держбюджету обіцяно підвищити майже на 100 мільярдів гривень, заробітну платню — на 32 відсотки, пенсії — на 20. Передбачається, що номінально ВВП перевищить трильйон гривень, а інфляція не зашкалить за 9,5 відсотка. Вам не здається, що граф Каліостро відпочиває проти нашого міністра економіки Богдана Данилишина?! Мені здається. Бо, підозрюю, що формула нашої специфічної любові до виборця спирається на нинішню ціну російського газу і цьогорічний індекс інфляції, котрий, як відомо, не виправдав надії Богдана Данилишина вже в першому кварталі, але дав можливість уряду заробити на помилкових прогнозах. Поки що головний аргумент на користь пом'якшення першоквартального сплеску інфляції полягає у зворотному її тренді проти минулого року, але ж йдеться про рік майбутній! А урядова формула любові обмежена в часі: цільова надбавка на газ для металургійних комбінатів скасовується, однак не більш як на місяць. Обмежена в просторі: розробку копалин коксівного вугілля стримує чинний механізм ліцензування. А якщо військо недоїдатиме, то така формула просто обмежена.

Любов потребує жертв,

або Про гріхи з багатьма невідомими

Уже нині вона шокує спостерігачів на Заході й Сході. І скільки не проводь самітів у Парижі, це не наблизить нас до Євросоюзу, бо не тільки трильйон гривень усе вирішує, а й цивілізовані взаємовідносини і здоровий глузд, що європейці називають одним словом — політкоректність.

Про підприємництво

Наша формула любові починається не з «А», а з «Б». Приміром, ми можемо любити весім років мале підприємництво, не маючи уяви, хто його, власне, представляє за валовим доходом, кількістю працюючих тощо. А тільки-но прийде час таки розібратися по суті, то роботу парламенту буде паралізовано. Головні макропоказники на наступний рік — прояв любові й до малого бізнесу, й до усіх громадян загалом, але знову ж таки може статися так, що розглядати їх буде нікому.

Чи варто дивуватися, що ми на дні **в рейтингу простоти провадження бізнесу!** Поза тим у першу десятку реформаторів входять Азербайджан, Білорусь і Киргизія. За останній рік, як твердить один із керівників Міжнародної фінансової корпорації Олена Волошина, майже жодних змін не сталося в царині сплати податків, захисту інвесторів і процедур закриття бізнесу та укладання контрактів. Хіба не дивно, що при цьому влада таки спромоглася дещо послабити податковий тиск? Поза тим незрозуміло, звідки впевненість Богдана Данилишина в тому, що економічний розвиток наступного року, крім іншого, зумовлять 10,5 мільярда доларів США іноземних інвестицій? Спокушатимемо стратегічними активами і надрами за прикладом близьких серцю і банківським рахункам комерційних структур? Це гадати на думку якраз після звістки про те, що російська група «Євраз» завершила черговий етап з купівлі гірничорудних та металургійних активів в Україні.

Про авто

Корпорація «Богдан» (у засновниках 20 компаній) відкрила в Черкасах новий завод з випуску вантажних автомобілів (на першому етапі — методом великовузлового складання). Нам гостро бракує саме таких прикладів, за якими стоять не тільки нові робочі місця, а й інвестиції в інфраструктуру благоустрою, соціальний добробут громадян, капітальне будівництво.

Поза тим Світовий банк, як загальновизнаний експерт для покращення бізнесових справ в Україні, радив і попереднім урядам те саме, що й сьогодні — **прийняти новий Податковий кодекс,** який би істотно скорочував кількість податкових процедур, спрощував режим ліцензування, ухвалити, нарешті, зміни до закону про акціонерні товариства, що передбачають чіткі правила відповідальності менеджменту, розкриття інформації і захист міноритарних акціонерів. Не те щоб уряди не прислухалися, швидше за усе, прийняття цих реформ блокували так звані мажори — крупні співвласники. А вони на дружній нозі з владою, у взаємостосунках якої уже, як то кажуть, без пляшки не розберешся.

Про спирт

До речі, про пляшку. Цього тижня уряд ухвалив рішення реорганізувати створений ще в дев'яності роки минулого століття концерн «Укрспирт» у держслужбу при Мінагрополітики. Не інакше, як з благородною метою і формульним підходом учергове **покінчити з тіньовим обігом спирту і демонополізувати галузь**. Непоганий привід підняти келих за любов і взаєморозуміння. Але, як на мене, колізій не уникнути. До парламенту вже подали законопроект про істотне підвищення акцизів на етиловий спирт, які давно не встигають за стрімким зростанням доходів питущих. Цей крок додасть копійку в держбюджет, але водночас стимулюватиме зростання цін на спиртне (виробники горілки прогнозують, що до 25 гривень за пляшку). За таких умов тінізація виробництва і торгівлі спиртним тільки посилиться. Любов потребує жертв. Наша любов — неабияких.

Сергій ВЛАД.

У зв'язку з припиненням повноважень народного депутата України Сироти М. Д. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

1. Шемякова Олександра Дмитровича за № 440/02
2. Болтунова Вячеслава Васильовича 440/03
3. Хміля Миколи Миколайовича 440/04
4. Пономаренка Романа Борисовича 440/05
5. Генрі Сергія Віталійовича 440/06
6. Семчука Олега Михайловича 440/07
7. Долі Олександра Григоровича 440/08
8. Дзіса Сергія Анатолійовича 440/09
9. Симканича Василя Степановича 440/12
10. Аровіна Ігоря Олексійовича 440/13
11. Бусленка Олега Володимировича 440/15
12. Чернишевича Володимира Леонідовича 440/16
13. Глуховського Андрія Анатолійовича 440/17
14. Дяченка Руслана Олексійовича 440/18
15. Кулика Олега Костянтиновича 440/19
16. Грязнова Сергія Борисовича 440/20
17. Яковчука Миколи Сергійовича 440/21
18. Доценка Олександра Вікторовича 440/22
19. Волошина Анатолія Борисовича 440/23
20. Шуліпи Олександра Олександровича 440/24
21. Рєвтова Андрія Миколайовича 440/25
22. Краснопольського Юрія Євгеновича 440/26
23. Олійника Володимира Володимировича 440/27
24. Шевченка Валентина Павловича 440/28
25. Мисника Віктора Григоровича 440/29
26. Шарова Максима Ігоровича 440/31
27. Сакуна Миколи Васильовича 440/32

Управління кадрів.

Віктор ЯНУКОВИЧ: «Історичний ліміт часу, відведений помаранчевій владі, вичерпаний. Настають нові часи»

Думки, викладені в цій публікації, призначені, здебільшого, не для політиків. Політиків цікавлять вибори, коаліції, влада. У них — своя логіка дій, яку диктують ті чи інші принципи, або їх відсутність. Не думаю, що в Україні сьогодні взагалі має сенс публічно дискутувати з цих тем: все вже сказано і все всім давно зрозуміло.

Тому я хочу поділитися своїми міркуваннями не з політиками, а зі співгромадянами. З тими, хто розуміє, що далі так тривати не може, бо внутрішній політичний тиск просто розірве хитку оболонку державності. Будь-який матеріал має межу міцності, і система управління державою в цьому сенсі — не виключення.

Україна впевнено рухається до межі, за якою — не просто чергова політична криза. Безвихідна ситуація, в яку влада сама себе загнала, в результаті може призвести до наслідків, набагато гірших, ніж катастрофічне погіршення соціально-економічної ситуації. Йдеться про падіння до авторитарного методу управління країною, при якому слово «демократія» використовують просто як красиву обгортку. Йдеться про спотворення подій, що нині відбуваються, і про спроби переписати історію. Які процеси це спричинить, можна лише здогадуватися.

Поки що існує ілюзія того, що дитячі хвороби зростання української державності — явище тимчасове. Про це можна почути і в заявах офіційної влади в Києві, і в європейських столицях. Але на вісімнадцятому році існування незалежної держави пояснювати серйозні вади в побудові цієї ж держави означало б дуже спрощувати ситуацію. Не виключаю, що йдеться не просто про помилки, вберегтися від яких молоді демократії просто не в змозі, зважаючи на відсутність необхідного досвіду. Можливо, ми маємо справу з проблемами абсолютно іншої природи?

Я вважаю, що перманентні кризи влади в Україні не можна розглядати поза контекстом спроб змінити світ за допомогою ручного управління історичними процесами. «Прискорений курс демократії», запропонований Україні чотири роки тому, призвів до того, що в суспільному організмі почали спостерігатися незрозумілі процеси. Ірраціональність дій так званих демократів не можна пояснити тільки неузгодженістю їх дій, відсутністю належної політичної культури або невгамовною боротьбою за владу. Мабуть, ми маємо справу з «відторгненням» суспільним організмом органів, імплантованих йому штучно. Виявилось, що впливати на суспільні процеси за допомогою політтехнологій так само небезпечно, як експериментувати в сфері генної інженерії: дуже високі ризики отримати некерований політичний мутант.

Я вважаю, що сьогодні вже ніхто не насмілиться звинуватити Партію регіонів в тому, що вона лякає країну якимись неіснуючими погрозами, виходячи лише з того, що бажає змінити тісний сюртук опозиції на зручний костюм влади. Я також впевнений, що ви, наші співвітчизники, вже зрозуміли, наскільки небезпечно продовжувати дослухатися до тих, хто популізмом і базіканням підміняє справу.

На жаль, загроза хаосу, економічної деградації, і що найстрашніше — силового протистояння з найближчим сусідом — Росією — стала реальністю. І все це спровоковано нинішньою владою. Впродовж усіх останніх років ми попереджали: помаранчева влада деструктивна по своїй суті. Вона конгломерат сил, в принципі нездатних до об'єднання і до ефективної роботи.

Ми прогнозували: ігнорування Основного Закону, як і права в цілому, що пояснювалося нібито необхідністю прискорити процес остаточної перемоги демократії, призведе до розбалансування системи влади, до втрати владою відчуття реальності, до оголошення поза законом всіх сил, які не згодні мовчки спостерігати, як держава котиться до занепаду.

Але помаранчева влада розвалилася. Що далі? Яка система виникне на її руїнах? Що чекає країну? Зараз потрібно шукати шлях, як виходити з ситуації. І на цьому шляху, звичайно ж, всі здорові сили суспільства (і політики, від суспільства залежні) повинні об'єднуватися навколо головних цінностей нашої держави.

На жаль, загроза хаосу, економічної деградації, і що найстрашніше — силового протистояння з найближчим сусідом — Росією — стала реальністю.

Відповіді на поставлені нинішнім моментом питання сьогодні шукають всі, кому небайдужа доля Батьківщини. На частину з цих питань ми відповісти готові. В останніх заявах, зроблених мною від імені нашої політичної сили, вказано цілі, які стоять перед суспільством. Власне, йдеться про реалізацію основних положень програми Партії регіонів, розробленої з урахуванням короткострокових і довгострокових планів побудови в Україні сильної економіки і міцної демократії. Це - внесення змін до діючої Конституції з метою чітко прописати повноваження всіх гілок влади, це створення надійної системи противаг і неможливості узурпації влади одним з її інститутів, це реформа судової системи, це децентралізація влади з передачею широких функцій і повноважень місцевому самоврядуванню, це забезпечення розробки і затвердження основних напрямів внутрішньої і зовнішньої політики в парламенті.

Хочу особливо підкреслити: ми не збираємося скасовувати інститут Президента і не намагаємося позбавляти Президента права виступати гарантом Конституції. Ті, хто спекулюють на цій темі, мають на меті навмисно спотворити суть наших дій.

Сьогодні ми робимо все можливе, щоб на руїнах розваленої коаліції не виник черговий політтехнологічний клон. Тому в парламенті ми голосуємо з тими, чиї інтереси на даному етапі не суперечать інтересам українського народу і держави. На мій погляд, наші однодумці розуміють це. Створення в парламенті ситуативної більшості не означає, що хтось диктує нам свою волю. Тимчасові союзи теж потрібні. Було б добре, якби вони з часом трансформувалися в широкий політичний фронт. Але ми — реалісти, і розуміємо, що політичний егоїзм розколотої помаранчевої сили дуже часто переважає над загальнонаціональними інтересами. Проводити політику, незалежну від народу, — це їх стиль. Як буде цього разу?

Можливо, країну чекають чергові дострокові вибори. Що це дасть країні? Нове економічне потрясіння?! А за умов, коли економічна криза, як наслідок непрофесійного популізму помаранчевої влади, знизила рівень життя мільйонів наших співгромадян до нульової позначки, очікуване потрясіння буде особливо болючим. Чи вистачить політикам мудрості і відповідальності, щоб спробувати використати цей ірраціоналізм для створення в парламенті конфігурації сил, здатних дати початок новому етапу в розвитку держави?

Нам потрібен мир. Україна не повинна брати участь в чужих війнах.

Тому наша позиція проста і зрозуміла: у сфері зовнішньої політики забезпечити Україні статус позаблокової держави. Спроби нинішнього керівництва втягнути нас в НАТО можуть призвести до небезпечної напруженості у відносинах з Російською Федерацією. Це не потрібно ані нам, ані Європі. Останній саміт Україна—ЄС дав однозначну відповідь, хто насправді гальмує євроінтеграційний процес.

Нам потрібен мир. Україна не повинна брати участь в чужих війнах.

Розв'язання цієї проблеми вивільнить ресурси, необхідні для розвитку економіки. Пропоноване нинішнім керівництвом значне збільшення витрат на оборону насправді призведе до розпорошення коштів і без того вбогого державного бюджету.

Для того, щоб утримувати сучасну армію, потрібно мати потужну економіку. У свою чергу, досягти цієї мети можна лише через лібералізацію податкової системи. Посилення податкового тягаря вб'є і економіку, і армію. Сьогодні військовослужбовців нічим годувати, тож про яке збільшення Збройних Сил може йтися?!

Напевно, нагадувати про це буде зайвим, оскільки суспільство сьогодні в змозі відрізнити передвиборний популізм від пропозицій реальних, посильних завдань і цілей. Проте, потрібно бути готовим до того, що відсутність позитивних результатів влада намагатиметься компенсувати черговими обіцянками, кількість яких зростатиме з наближенням дня виборів.

Партія регіонів готова до будь-яких оверштагів провладних партій, і я хочу, щоб наші однодумці знали про це. Ми пройшли з вами, дорогі співвітчизники, важкі випробування. Пригадайте 2005 рік і всі наступні, коли нас переслідували, принижували.

Але тепер це вже не проходить. Історичний ліміт часу помаранчевих вичерпаний. Настають нові часи.

Держава має захистити наше основне

Українські можливості в упередженні глобальної продовольчої кризи

Початок цього року приніс світу невтішний прогноз, який швидко розповсюдили ЗМІ: наближається глобальна продовольча криза. Втім, за даними ООН, уже сьогодні 37 країн світу зіткнулися з гострою нестачею продовольства і потребують термінової допомоги. А 2025 року, наголошують експерти світового співтовариства, 1,2 млрд. людей можуть опинитися в умовах хронічного голоду. Йдеться насамперед про найбідніші країни, в яких населення витрачає на продовольчі товари понад дві третини своїх доходів.

«Золоте» зерно

На цьому тлі оптимізму додає та обставина, що Україна до таких країн поки ще не належить. Сьогодні вона є однією з небагатьох держав світу, яка в основному забезпечує потреби в продуктах харчування за рахунок власного виробництва. За останніми даними Держкомстату, частка продажу продовольчих товарів вітчизняного виробництва в минулому році становила майже 90 відсотків (у 2000 р. — 93,2).

Україна має значні можливості для розвитку АПК, перетворення його на потужний високоефективний експортоспроможний сектор, який здатний зайняти лідируючі позиції в національній економіці. Зокрема, на нашу державу припадає майже третина запасів чорнозему та 27 відсотків орної землі в Європі.

Експортна інфраструктура України вже сьогодні технологічно здатна відправити на експорт понад 25 млн. тонн зерна, що пов'язано з потужними інвестиціями, залученими інвесторами, зокрема іноземними, в цю галузь протягом останніх років. Збільшення світового споживання зерна через нарощування виробництва біопалива протягом наступних років забезпечуватиме стабільний попит на українське зерно за високими світовими цінами.

Українське зерно в останні три роки має великий попит на світовому ринку. Сьогодні воно постачається до 80 країн світу, що переконливо засвідчує статус України як знаного та досвідченого експортера зерна, одного з провідних учасників світового зернового ринку. Завдяки очікуваному в 2008 році багатому врожаю зернових наша країна може експортувати 15 млн. тонн зерна. За нинішньою ціною 260 доларів за 1 тонну пшениці й 280 доларів за 1 тонну кукурудзи — це приблизно 4 млрд. доларів для наповнення нашого бюджету. Варто нагадати, що прогноз збирання врожаю зернових цього року в Україні — 40 млн. тонн. Таким чином, з урахуванням 5,5 млн. тонн зернових «у засіках», у торговому обігу може бути використано близько 46 млн. тонн зерна.

Конкурентні переваги

Нинішня ситуація з експортом зерна відкриває перед Україною вражаючі перспективи для розвитку власного зернового ринку.

ТІЛЬКИ ФАКТ

За умови нарощування експортного потенціалу до 25 млн. тонн доходи від експорту українського зерна при поточному рівні цін становитимуть щонайменше 5 млрд. доларів США.

Для забезпечення внутрішніх та зовнішніх потреб держави у зерні необхідним є нарощування в Україні обсягів виробництва зерна належної якості до щонайменше 58 млн. тонн, що, як вважають експерти, є цілком реальним завданням. Згідно з перспективним плановим балансом українського зернового ринку в 2015—2016 маркетинговому році такий обсяг виробництва здатний забезпечити зростаючі потреби внутрішніх споживачів, дозволить реалізувати нові експортні можливості країни, сприятиме розвитку всіх інших галузей аграрного сектору, розвитку сільської місцевості та її інфраструктури, а також буде гарантом продовольчої безпеки країни.

Йдеться про вагомі конкурентні переваги, які ми маємо і зобов'язані реалізовувати найближчими роками. Але для цього необхідна конструктивна і виважена аграрна політики Української Держави, яка в умовах розгортання світової продовольчої кризи має стати пріоритетом номер один у системі економічних перетворень.

Земельні апетити іноземних компаній

Утім, доводиться констатувати, що сьогоднішня ситуація у сфері земельних відносин, землекористування, землеустрою та охорони земель залишається складною і помітно ускладнює розвиток вітчизняного аграрного сектору. Найгострішими проблемами, які безпосередньо впливають на інтереси та настрої практично всіх верств нашого суспільства, фахівці Мінагрополітики вважають незавершеність економічних та правових відносин власності, неефективність державного управління земельними ресурсами, підвищення рівня корупційних діянь, відсутність заходів стосовно перспективного планування сталого розвитку територій та проведення комплексного державного землеустрою, брак оптимальних моделей сільськогосподарського землекористування, що призводить до виникнення своєрідних латифундій, як правило, з іноземними інвестиціями. Тому є всі підстави вважати, що в цих умовах іноземні компанії, котрі орендують українські чорноземні масиви, після закінчення дії мораторію на продаж землі зможуть викупити величезні площі земельних ділянок, залишити їх заростати бур'янами і в такий спосіб позбавити нашу державу конкурентної спроможності. А апетити іноземних фірм-орендарів постійно зростають.

Так, наприклад латвійська зернова компанія «Dobeles dzirnavnieks» торік збільшила площу орендованих українських земель у 24 рази. Сьогодні під її контролем у Черкаській, Полтавській і Харківській областях перебуває понад 60 тис. га землі.

 Впливати на суспільні процеси за допомогою політтехнологій так само небезпечно, як експериментувати в сфері генної інженерії

Володимир ЛИТВИН: «Ми не повинні звикати жити в постійній кризі»

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Лідер однойменної фракції у Верховній Раді України, голова Народної партії Володимир Литвин **(на знімку)** усю літню відпустку і перший позапарламентський тиждень вересня провів в округах.

Зустрічі з виборцями на Черкащині, а це була двадцять перша область, куди пролягли депутатські шляхи Литвина, збіглися в часі із зав'язуванням гордієвого вузла між членами коаліції, Президентом та Прем'єр-міністром. Це непримиренне протистояння найбільше непокоїло і тривожило людей, спричиняло обурення і протест. Учасники діалогу вносили пропозиції з виходу із кризи, ставили гострі запитання керівникові парламентської фракції.

Підносщиками снарядів ні до кого не наймалися

— У рекламі по телевізору Литвин був мировим: тягнув два розірвані кінці каната, щоб зв'язати їх. А тепер не хоче допомогти Юлі лад навести...

(Із розмов у гурті під Будинком культури)

Зустріч із Володимиром Литвином у райцентрі Чорнобай викликала пожвавлення не лише в селищі. До районного Будинку культури, де мало відбутися спілкування, з раннього ранку почали сходитися активісти Народної партії, чорнобаївці, жителі навколишніх сіл. Володимир Михайлович, на відміну від багатьох нинішніх «демократичних» політиків, котрі дозволяють собі «затримуватися» на годину, а то й більше, прибув не вчасно, а заздалегідь. Учасники своєрідного «віча» тепло привітали гостя й одразу зав'язалася відверта, часом непроста розмова просто неба.

Люди нарікали на безлад у країні, який починається «з голови». На нескінченні чвари і сварки керівників держави, за які соромно перед усім світом.

«Вони не зустрічаються, не домовляються між собою, а лаються, як погані сусіди через тин», — обурювалися старші жінки і запитували Литвина, чому особисто він і його фракція не втрутяться, «не примирять двох «Ю».

Володимир Михайлович відповідав, що, попри «глухоту» державної і політичної верхівки, він весь час намагається «докричатися» до них з настійною пропозицією сісти за стіл переговорів. І з'ясувати, що відбувається у країні, чому таке відбувається. Хто відповідатиме за наслідки кризи і, головне, що робити, аби подолати її. Хто і як розгрібатиме «завали»? Діалог Президента, Прем'єр-міністра, лідерів парламентських фракцій, підкреслив Литвин, повинен відбутися публічно, привселюдно. Бо немає чого за зачиненими дверима ховатися від народу. Люди мають знати правду. Результатом відкритих дебатів повинна стати суспільна угода, підписана всіма учасниками переговорів і негайно прийнята парламентом як закон про засади внутрішньої та зовнішньої політики. Якщо такого кроку не зроблять з доброї волі, то, ймовірно, що українських керівників, як «двієчників», посадять за «круглий стіл» міжнародні посередники.

Литвинівці пропонують також «заморозити» реалізацію вже прийнятих конфліктних документів. Щоб знову не піднялася буча за крісла, портфелі, повноваження. Натомість треба розпочинати наводити лад у державі.

— Це прийнятні, зрозумілі пропозиції, чи не так? — запитав Володимир Литвин у чорнобаївців. — Проте одні, вгорі, роблять вигляд, що не чують їх. А другі, внизу, запитують, чому не обнімаємося з Тимошенко. Та якщо, врештірешт, — емоційно продовжував, — з'явиться політична воля і прийматиметься закон про стабільність у державі, про реальне поліпшення життя людей — ми готові цілуватися хоч із чортом. А зараз тим, хто припрошує нас у коаліцію, дбаючи лише про свої інтереси, доводиться відповідати прямо і недвозначно: «Підносщиками снарядів ми ні до кого не наймалися...».

Спочатку коня поставити, а потім — воза

— Земля ніби ще не продається?

— По закону — ні. А нема вже куди худобу вигнати. Сільрада землі запасу комусь віддала і не признається, кому і за скільки.

(Із діалогів під крамницею)

Після політики запитували Володимира Литвина про землю-матінку. Скаржилися: сільські ради разом із райдержадміністрацією роздали в оренду землі запасу тим, хто їм «сподобався». Й тепер наділяти соткою-другою новоприбулих до села медпрацівників чи вчителів нема з чого. Інколи колишні колгоспні гектари, котрі селяни знають як свої п'ять пальців, заростають бур'янами, а їх нові господарі чогось вичікують. Дехто з односельців вже продав свої паї. Одні через безвихідь. Інші — на останній свій путь гроші відклали, щоб дітям клопоту потім не було. «А скільки ж ті паї насправді коштують?» — запитували гостя літні люди. І бідкалися, що на пенсію скрутно прожити. Ось обіцяли відчутно підвищити виплати, але, як завжди, обдурили. Бо хіба 10—20 додаткових гривень «вженуться» за галопом цін?!

— Я 35 років корів у колгоспі доїла, нетелів роздоювала,— добивалася до Володимира Михайловича посивіла жінка. — А пенсію заробила аж 700 гривень! Хіба я можу за ці сльози дрова та вугілля завезти? Ліки купити, до лікарні поїхати?..

— Тепер ще й хліб дорожчає, — додала друга. — По телевізору хваляться, що найбільший урожай зібрали, що все стає краще, піднімається вгору. Може, комусь і краще, а нам чомусь все гірше та гірше...

— Не тільки вам, а й мені пече ця несправедливість, — підійшов ближче до гурту старих селянок Литвин. — Знаю, якою солоною була колгоспна праця — сам виріс на фермі. Мене також обурюють фальш і неправда, які ллються із владних кабінетів. Коли вривається терпець, кажу: давайте поїдемо в будь-який райцентр чи село, попросимо відчинити там Будинок культури, і ви віч-на-віч розкажете людям про свої успіхи...» Ні, не хочуть їхати, бояться. Однак продовжують, не моргнувши оком, заколихувати брехнею.

Ось чому фракція «Блок Литвина», пояснював її керівник, не хоче йти на компроміс з тими, хто урізає соціальні гарантії селян. «Ми просили, благали, вимагали, — продовжував Володимир Михайлович, — щоб у Верховній Раді разом із питанням про матеріальну підтримку державою шахтарів розглянули законопроект, підготовлений нами, про підтримку села. На жаль, нас знову не почули. Чому? Бо депутатська фракція хоч і згуртована, проте невелика. Тому на позачергових виборах, якщо вони відбудуться, потрібно поповнювати ряди тих, хто безкомпромісно відстоює народні інтереси...»

А зараз, запевнив голова Народної партії, фракція продовжуватиме жорстко наполягати на ухваленні зареєстрованого законопроекту про фінансову підтримку села.

Добиватиметься також від влади проведення під народним контролем суцільної інвентаризації землі. У кожному районі повинна бути створена комісія з найавторитетніших, порядних людей, котрі проведуть ревізію земельних масивів і обнародують, кому, скільки і на яких підставах належать наділи. У тих, хто отримав незаконно, забрати їх. Після цього Верховна Рада має негайно ухвалити закон про ринок землі та Державний земельний кадастр. Як кажуть, спочатку потрібно коня поставити, а потім — воза.

Не галасувати: «Кохаймося!», а створити умови для сім'ї

— Ти знаєш, що Наталка за Олега заміж виходить?

— Вона що, з глузду з'їхала? Де їм жити?!

— Де й інші живуть. Найматимуть «хижу дядька Тома»...

(Із студентських розмов)

Наймасовіша зустріч Володимира Литвина відбулася зі студентами та викладачами Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Інтерес до спілкування з академіком-парламентарієм був такий великий, що чимала зала не змогла вмістити всіх бажаючих. Вщерть були заповнені проходи і холи.

— Університет — найкращий барометр суспільства,— з посмішкою зауважив голова Народної партії, пропонуючи юнацтву та його наставникам відкриту розмову.

Вона такою й вийшла: щирою і багатоплановою. Студентів цікавило ставлення академіка до незалежного тестування, до 12-класної шкільної освіти, до служби молоді в армії. Та особливо хвилювало хлопців і дівчат майбутнє вчителів. Адже після завершення навчання більшість із них поповнять освітянські лави.

Як повідомив Литвин, його фракція наполегливо працює над тим, щоб підняти авторитет інтелігенції та її матеріальний стан. Зокрема, виступає за надання статусу державних службовців працівникам освіти, медицини, культури.

— Наші опоненти здіймають галас, що такого навантаження не витримає бюджет, — зазначив Володимир Михайлович. — Однак, якщо скоротити на третину службовців, котрі роями засіли в міністерствах, відомствах, управліннях, то бюджету вистачить на всіх.

За участі держави можна по-розумному розв'язати й проблему кредитування молодіжного будівництва. Не галасувати на кожному розі: «Кохаймося!», а створити умови для молодої сім'ї. Бо це тільки у приказці рай з милим і в курені, а насправді відсутність власного житла для подружньої пари — біда. Фракція «Блок Литвина» пропонує значно збільшити фінансування проекту «Дім для молодої сім'ї». Надані державою пільгові кредити потрібно погашати поступово. Коли в подружжя з'явиться перша дитина — списувати 25 відсотків кредиту. Після народження другої — 50 відсотків і в такій регресії далі.

Важливого значення надав Литвин у своєму виступі проблемам здоров'я нації та довкілля. Давно назріла потреба, підкреслив він, переглянути державну програму щодо Дніпра. Вода з головної артерії України і здоров'я її громадян — у нерозривному зв'язку. Що нижча якість води, то гірше здоров'я людей. Сьогодні середня тривалість життя українця скотилася до критичної межі — 68 років. А сьогоднішні 13—15-літні діти за такої загрозливої екологічної ситуації ризикують не дожити навіть до 60-річного віку.

Депутатський Блок Литвина виступає за нагальний розгляд цього питання в парламенті та в уряді. Попри те, що на владному олімпі точиться затяжна політична війна. Підтримуючи позицію литвинівців, влучно сказав один із студентів: всі стомилися від бруду. І в довкіллі, і в політиці. Люди хочуть пити чисту воду. І слухати чисту правду.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

національне багатство

Цього року датська компанія «Trigon Agri» завдяки скуповуванню земель у Кіровоградській області довела свій загальний земельний банк в Україні та Росії до 130 тис. га. Сербський аграрний концерн «МК Grup» сьогодні обробляє приблизно 40 тис. га в Київській області.

Англійська зернова компанія «Landkom International» на 30 тис. га орендованої землі в Україні на свій розсуд вирощує пшеницю, ячмінь та рапс. До 2015 року керівництво компанії планує довести площу підконтрольної землі до 600 тис. га.

Стрімке зростання апетитів потенційних іноземних латифундистів можна пояснити, принаймні, двома причинами. По-перше, як свідчить офіційна статистика, середній рівень рентабельності сільгоспвиробництва в Україні без урахування державних дотацій і доплат становить майже 15 відсотків. Але при цьому економічний результат нових сучасних підприємств з іноземним капіталом в 2007 році був значно вищий за офіційні дані. Так, наприклад, рентабельність виробництва соняшника на таких підприємствах дорівнювала 130 відсоткам, а пшениці — 80. З огляду на прогнозовані показники врожаю цього року також цілком слушним буде прогнозувати й чималі надприбутки, які отримають спритні іноземні інвестори.

Така прибутковість нашого сільгоспвиробництва для іноземних компаній пояснюється порівняно невеликими прямими витратами. Згадувана «Landkom International» платить усього 35 доларів США за один гектар на рік. А це в 10 разів менше, ніж у Великобританії. Крім того, оплачуючи працю наших селян з розрахунку 400 доларів на місяць, компанія дуже непогано заощаджує на цій статті видатків. Адже в країнах Європейського союзу мінімальний розмір оплати праці за звичайного графіка роботи в сільському господарстві становить 1,8 тис. доларів на місяць, тобто в 4,4 разу вище, ніж в Україні.

А по-друге, іноземці так полюбляють українські поля ще й тому, що в переважній більшості країн Євросоюзу діють встановлені законодавством обмеження на розмір приватних земельних ділянок. Так, наприклад, у Німеччині площа приватного господарства не має перевищувати 100 га. При цьому за згоди місцевої влади землевласник може продати тільки один га із 100. У Болгарії дозволено купувати не більш як 30 га, а в Румунії — до 100 га.

Окрім того, в багатьох країнах світу встановлені суттєві обмеження на купівлю-продаж землі іноземними приватними особами та компаніями. Причому, якщо серед засновників фірм у Норвегії, Швейцарії та Ізраїлі є хоча б один іноземець (частка статутного капіталу тут не має жодного значення), то вона вважається іноземною. А от у США до іноземного належить підприємство з більш як 10 відсотками іноземного капіталу, в Ісландії — 20, на Мальті — 25, у Фінляндії — 49. Категорично заборонено продаж землі іноземцям у сусідній Білорусі, а також в Естонії, Румунії, Албанії, Ізраїлі, Китаї, Таїланді, Індонезії. Суворі обмеження щодо володіння землею іноземцями встановлені в Литві, Угорщині, Туреччині.

А в Україні на цей день будь-які обмеження стосовно оренди землі відсутні, тому іноземці небезпідставно сподіваються викупити великі ділянки землі після скасування мораторію.

Посилити державне регулювання ринку землі

Попри формальну заборону іноземцям володіти землями сільськогосподарського призначення, Земельний кодекс України містить конструкції, які дозволяють їм все ж таки набувати у власність такі землі (опосередковано).

Коли б у Земельному кодексі передбачили, що лише **громадяни України** та юридичні особи, засновані **громадянами України**, можуть володіти землями сільгосппризначення, іноземці були б змушені лише орендувати землю (сьогодні закон дозволяє купувати землю юридичним особам України, заснованим **юридичними особами України**, і за цих обставин іноземці можуть лише опосередковано купувати землю). Таким чином, закон не забезпечує жорстко реалізацію заборони стосовно володіння іноземцями нашими сільськогосподарськими землями, втім дозволяє їм будувати різні хитро вивернуті конструкції задля заволодіння бажаним шматком землі.

По-друге, остання статистика свідчить, що близько 30 відсотків власників земельних паїв в Україні не мають правонаступників. Цілком зрозуміло, що у них відсутня мотивація до збереження права на ці земельні паї. Із 6,8 млн. наших співвітчизників, котрі отримали сертифікати на земельний пай, дві третини — люди похилого віку. Середній розмір паю становить близько чотирьох га. В цілому це 27,2 млн. га сільськогосподарських угідь, 20 млн. га яких належать пенсіонерам — громадянам, котрі здебільшого живуть за межею бідності. Тому ця численна категорія власників в своїй більшості має природне бажання продавати земельні ділянки. Зрозуміло, що рано чи пізно ринок землі все одно доведеться відкривати, і ми повинні бути готовими до цієї непростої ситуації.

На моє переконання, всі питання стосовно ринку землі мають розумно регулюватися на державному рівні. Нам потрібно брати приклад із цивілізованих країн. Наприклад, в Польщі іноземним громадянам, тобто нерезидентам, дуже важко купити землю, оскільки для цього потрібен спеціальний дозвіл Кабінету Міністрів. А уряд Польщі неохоче надає іноземцям це право, а віддає перевагу своїм громадянам. Але й тут встановлена певна максимальна межа на придбання земельних ділянок, щоб не допустити утворення латифундій, як за часів феодалізму. **Щоб таких латифундистів і у нас не було, вважаю, потрібно встановити максимальну межу придбання земельних ділянок фізичною та юридичною особами.** Приміром, встановити норму, що кожній фізичній та юридичній особі надається право мати у власності 50 чи 100 га землі. Ці цифри наведені як приклад: зрозуміло, що норми мають визначати експерти, науковці й державні структури. Також вважаю, **що за прикладом багатьох європейських країн і в Україні було б цілком слушним і доцільним надавати право на придбання земельних ділянок для нерезидентів тільки за рішенням Кабінету Міністрів.**

Окрім того, оскільки засновниками і власниками підприємств переважно є фізичні особи, то **реєстр земельних ділянок має вестися Державним земельно-кадастровим центром по кожному засновнику підприємства, який придбав у власність земельну ділянку** (бо одна фізична особа може одночасно бути засновником декількох юридичних фірм і на кожну з них отримати кілька земельних ділянок). На мою думку, саме такий підхід повинен стати критерієм контролю за наданням земельних ділянок у власність. Це унеможливить монополізацію землі однією і тією самою юридичною особою, що, на жаль, відбувається в Україні сьогодні.

Отже, я вважаю, що насамперед треба віддавати перевагу вітчизняному інвестору, бо тільки він піклуватиметься про соціальний захист людей та розвиток інфраструктури сільських населених пунктів. Хоч би що там казали, а нині меценатство все-таки відроджується. Можна навести чимало прикладів, коли керівники сільськогосподарських товариств, заробляючи гроші за рахунок господарювання на землі, вкладають значну їх частину в газифікацію, розвиток соціальної сфери, освіти, охорони здоров'я та культури.

Безумовно, що рано чи пізно ринок землі все одно доведеться відкривати, і ми маємо бути готовими до цього. Оскільки земля — це основне наше багатство, значна складова національної безпеки нашої держави, тому потрібно продумати всі ступені її захисту і, безперечно, всі ці питання треба вирішити досить виважено і справедливо — на користь України і всіх її громадян.

Григорій СМІТЮХ,
народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Закон не забезпечує жорстко реалізацію заборони стосовно володіння іноземцями нашими сільськогосподарськими землями

Наскільки віддаленою буде перспектива введення режиму безвізових поїздок до ЄС для українців, залежить від самої України, заявив міністр закордонних справ Володимир ОГРИЗКО *(Укрінформ)*

Нову п'ятикімнатну квартиру отримав дитячий будинок сімейного типу родини Чернєнкових від влади міста Стаханова *(Укрінформ)*

У НОМЕР

СУМЩИНА

Може зникнути майже третина сіл області

Торік у пошуках кращої долі, як стверджують в обласному управлінні статистики, рідні пенати регіону покинуло 25 тисяч чоловік. Більшість із них — молодь. Причина — нестача робочих місць, мізерна зарплата, соціальна незахищеність, відсутність впевненості у завтрашньому дні. Саме це змушує молодь покидати міста. У селах ситуація ще гірша. І в результаті маємо страшну статистику. За такої міграції за п'ять наступних років майже третина всіх сіл краю може зникнути з карти області. Така біда триває через занепад сільського господарства, ліквідацію багатьох комбінатів, агонію цукрової галузі.

Вл. інф.

КИЇВ

Легковик врізався у тролейбус: четверо загиблих

Трагедія сталася у Голосіївському районі Києва, на проспекті 40-річчя Жовтня. **Як повідомляє прес-служба Міністерства з питань надзвичайних ситуацій**, водій «Daewoo Lanos» не впорався з керуванням та врізався у тролейбус без пасажирів, який готували до буксирування. Загинули обидва водії та двоє пасажирів легковика. Також постраждали двоє осіб, яких у тяжкому стані доправили до міської лікарні №17. На місці дорожньо-транспортної пригоди працювала оперативна група Головного міського управління МНС.

МІНСЬК

Євросоюз поліпшує зв'язки з Білоруссю через Польщу

Уже наступного дня після зустрічі з російським міністром закордонних справ Сергієм Лавровим глава польського зовнішньополітичного відомства Радослав Сікорський поїхав до Білорусі, де зустрівся зі своїм колегою Сергієм Мартиновим. Тим часом прем'єр Дональд Туск і віце-прем'єр Вальдемар Павляк у рамках Економічного форуму в польській Криниці провели зустріч з віце-прем'єром білоруського уряду Андрієм Кобяковим.

Повернувшись до Варшави, Радослав Сікорський наголосив, що його «візит відбувався з підтримки» ЄС і став можливим завдяки звільненню у Білорусі політв'язнів та забезпеченню «більшої прозорості» парламентської передвиборчої кампанії. Мінськ бажає зблизитися з Євросоюзом у рамках «Східного партнерства», але не прагне до членства — наголосив польський міністр, інформуючи про результати двосторонніх переговорів. Окрім стосунків Білорусі з ЄС, парламентських виборів та ситуації «Союзу поляків Білорусі», сторони обговорили також можливості лібералізації візового режиму для білоруських громадян та перспективу зняття заборони на в'їзд до ЄС білоруських чиновників вищих ешелонів влади.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Військова гра в «21»

Міноборони пропонує збільшити чисельність армії

Міністерство оборони хоче вкотре скоригувати кількість Збройних сил України. У бік... збільшення на 21 тисячу людей. Як стало відомо, відповідний запит військове відомство надіслало в Раду національної безпеки та оборони. На тлі чого виникла така пропозиція, пояснень немає. Проте ситуація нагадує гру у «21», де кожен із гравців боїться і недобрати, і перебрати. Ось тільки результат цього змагання позначається не лише на рейтингу гравця, а й на обороноздатності армії та національній безпеці.

Голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки й оборони Анатолій Гриценко розкритикував цю, на його погляд, безпідставну ініціативу Міноборони. Адже вона суперечить Державній програмі розвитку ЗС України на 2006—2011 роки, і постає питання — де брати людей?

Усі варіанти, а це — призов офіцерів із запасу, збільшення призову юнаків на строкову службу та величезний набір на контрактну службу — є дуже проблемними.

До того ж народний депутат нагадав, що саме Верховна Рада має право визначати граничну кількість особового складу Збройних сил, і додав, що до кінця 2008 року у їх складі має залишитися 191 тисяча, а не 212 тисяч, як пропонується військовим відомством.

На початку цього року Президент вносив пропозицію скоротити армію на 17 тисяч осіб. Профільний парламентський комітет заперечив і рекомендував скоротити армію на 9 тисяч, з яких усього — тисяча військовослужбовців. Тепер ініціатива — збільшити Збройні сили!

— Чисельність армії — не головний показник її боєздатності, — зазначив голова профільного комітету. — Найпоказовішим є стан техніки та озброєння, інтенсивність бойової підготовки, моральний дух.

Тому додатково збільшити армію орієнтовно на три дивізії, на переконання Анатолія Гриценка, зовсім не означає підвищити її боєздатність. Він зазначив, що ці пропозиції мають бути погодженими з Міноборони, урядом, РНБО.

Голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки й оборони також занепокоєний тим, що Президент на обговореннях щодо майбутнього армії не запрошує членів уряду.

— Це — не президентська армія, це — українська армія. І питання забезпечення армії стосується всіх: і центральної влади, і місцевої. Не можна замикатися, а потім ставити під сумнів визначені цифри. Какофонія навкруги силових структур — неприпустима, — вважає Анатолій Гриценко.

За його словами, «армію може забезпечити ресурсами тільки уряд. І виключати його з цього процесу не можна. Навіть якщо Президенту не подобається Прем'єр-міністр».

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФОТОФАКТ

У селі Тараканів, що в Дубенському районі на Рівненщині, в садку пенсіонерки Марії Кондратюк цими днями зацвіла вишня, а на окремих гілочках цвіт змінює зав'язь.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Ціни не зупиняються

З початку року ціни на центральних продовольчих ринках Хмельницької області зросли на 58 відсотків, а продаж сільськогосподарської продукції зменшився на шість відсотків. Такі дані наводить обласне управління статистики. Найдорожчим і найменш доступним продуктом виявилося м'ясо. Його ціна за вісім місяців підстрибнула більш як на шістдесят відсотків, тому в раціоні подолян його стає дедалі менше. Перевагу доводиться надавати овочам та фруктам. Однак і це задоволення не з дешевих — вони подорожчали наполовину.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Візьміть триста тридцять гривень і купіть усе, що вам хочеться

Скласти уявлення про те, скільки витрачають на харчування та одяг жителі Кіровоградщини, можна за обсягом роздрібного товарообігу в розрахунку на одну особу. В обласному управлінні статистики підрахували, що в середньому, з початку року, цей показник становив 330,33 грн. за місяць. Тобто, це та сума, що її в середньому витратили мешканці області в торгових закладах. Близько половини з якої — на їжу. Значно вищий за середній обласний рівень обсяг товарообігу в обласному центрі: на одну особу — приблизно 808 грн.

За перші вісім місяців порівняно з відповідним періодом минулого року статистика констатує зростання загального обсягу продажу споживчих товарів на 29 відсотків. Але значного прокращення рівня життя не спостерігається через постійне зростання цін. Судячи з усього, ситуація не зміниться і наступного року. Адже урядовці стверджують, що середня зарплата зросте на тридцять відсотків.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Реабілітаційні об'єкти для інвалідів і пенсіонерів

У Штепівці Лебединського району на базі сільської лікарні відкрито перше в районі відділення соціально-побутової реабілітації пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян, яке надаватиме допомогу більше семистам чоловік із шести навколишніх сільрад. Загалом цього року на Сумщині вже відкрито 17 сільських відділень соціально-побутової реабілітації. Ще один реабілітаційний об'єкт — вісімнадцятий — мають спорудити в Ямпільському районі.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Навіть соціальний хліб в Ізмаїлі дорожчає

Навіть соціальний хліб в Ізмаїлі (Одеська область) подорожчав на 20 копійок. Комунальне підприємство «Ізмаїлхліб», спеціально створене 2004 року для впливу на цінові процеси на хлібному ринку придунайського міста, утримує найнижчі ціни на найбільш ходові види своєї продукції. Але, перебуваючи у нерівних умовах з приватними виробниками хліба, зрештою, змушене було піти на підвищення ціни на нього. Тепер у торговельних точках комунального підприємства 600-грамова булка хліба коштує 1,65 грн. При цьому у його «вільних» конкурентів — на 50—55 копійок дорожче, **повідомляє Укрінформ.**

ФОТОФАКТ

У Луганську вперше за 17 років відкрито новий студентський гуртожиток, у якому оселилися понад 440 студентів Луганського національного університету імені Тараса Шевченка.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

У Львові відкрилася виставка нашого фотокора «Дикий, дикий Захід»

Однією з новацій книжкового Форуму у Львові, що кожного року стає знаковою подією вересня, стала організація виставок.

Сьогодні у місті Лева складно знайти виставковий зал, який не долучився б до Форуму і не запропонував свої послуги для експозицій. Навіть приміщення філії «Укрсоцбанку» використано. Тут свої роботи на суд глядача представили кілька майстрів. Серед них фотокореспондент газети «Голос України», відомий український фотомайстер Олександр Клименко. У його виставці **(на знімку)**, що має назву «Дикий, дикий Захід», представлені знімки із Західної Африки та Західної України. Зіставляючи ці фотографії, автор проводить певні паралелі між українським та африканським життям.

— Ви натякаєте, що ми подібні, — питали львів'яни?

— Ні, — відповідав Олександр, який за своє репортерське життя побував у всіх «гарячих» точках, — я хочу сказати, що наша планета замаленька для воєн та розбрату, і навіть люди, що живуть далеко один від одного, можуть за бажання порозумітися. Хіба ми не однаково радіємо, сумуємо, любимо своїх дітей та друзів?

Ірина ЄГОРОВА.

Фото автора.

«Загинули всі... Впав на 4 дерев'яні будинки... Осколки скрізь валяються, купа трупів... Літак вибухнув до того, як упав... Летів, як комета»

Такі свідчення очевидців недільної авіакатастрофи російського Боїнга-737 у Пермі. На думку слідчих, причиною катастрофи могла стати технічна несправність. Разом з тим комісія продовжує розслідувати інші версії, серед яких є й припущення про теракт.

Незалежні експерти більше схиляються саме до останньої причини. На їхню думку, несправність двигуна навряд чи могла викликати подібне руйнування лайнера. За версію про теракт свідчать відразу чотири факти: по-перше, — зв'язок з лайнером перервався в той же момент, коли він зник з екранів радарів, по-друге, — троє пасажирів, що мали квитки на рейс, так і не піднялися на борт, по-третє, — в літаку летів герой чеченської війни, що був командувачем Північно-Кавказького військового округу, — радник президента РФ генерал Геннадій Трошев. І, нарешті, почетверте, — літак вибухнув у повітрі.

Крім того, один зі співробітників диспетчерської служби пермського аеропорту, котрий координував посадку літака й вів усі переговори, розповів, що льотчики поводилися, вочевидь, неадекватно. «Я йому сказав: «За моїми даними, ви набираєте висоту. Підтвердіть, що зараз висота — 900 метрів». Він відповів: «Так, підтверджую, але ми знижуємося». А сам у цей час продовжував набирати висоту 1200. На висоті 1200 трішки призупинився. Уже була занадто велика висота, він був близько до аеродрому. Вже зайти на посадку з цього заходу було неможливо. Тому я дав йому вказівку зробити повторний запит, дав йому курс на третій поворот. Екіпаж прийняв вказівку, а сам її не виконував. Я дав йому курс «правий поворот», а він пішов ліворуч. Я його запитав: «У вас все нормально?». Він сказав: «Так, підтверджую».

Утім, міністр транспорту РФ Ігор Левітін не підтвердив журналістам версію теракту на борту, **повідомляє агентство «Інтерфакс»**.

Ще однією причиною аварії могло стати загоряння в одному із двигунів, після якого пілоти намагалися здійснити екстрену посадку. Також фахівці не виключають, що катастрофа сталася через погану погоду. Знайдені бортові самописи лайнера передані Міждержавному авіаційному комітету й відправлені для розшифровки в Москву.

Нагадаємо, літак авіакомпанії «Аерофлот-Норд», що виконував рейс 821 Москва—Перм, розбився вранці 14 вересня на околиці Пермі. Всі 88 чоловік — 82 пасажири, серед яких, **як повідомляє МЗС України,** шість українців, і шість членів екіпажу загинули. На борту також перебували п'ятеро дітей віком до 12 років і двоє, котрим було менш ніж два роки. Українське керівництво висловило співчуття родинам загиблих і надіслало телеграми зі словами співчуття своїм російським колегам.

Овруцькі пожежники виручили залізничників

Днями, близько шостої ранку, в тепловозі, який курсував з чотирма десятками порожніх вантажних вагонів з Коростеня в Калінковичі (Республіка Білорусь), через несправність електрообладнання спалахнув вогонь у кабіні машиніста. Оскільки пожежний поїзд був за дві сотні кілометрів, білоруські залізничники вирішили зв'язатися зі службою порятунку «01» в Овручі. Двадцятикілометрову відстань пожежна машина долала 20 хвилин, бо останній відрізок шляху вогнеборцям довелося сокирами прорубувати дорогу — палаючий тепловоз стояв посеред перегону, оточеного лісом. На щастя, вогонь не встиг перекинутися на машинне відділення, де були ємкості з пальним. З допомогою піни пожежники приборкали вогонь.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Продавців нерухомості, які розклеюють оголошення на стовпах, погрожують позбавити бізнесу

Донецька міська рада взялася за «зачистку» стовпів, зупинок і фасадів у буквальному розумінні цього слова. Керівників агенцій нерухомості попередили про відповідальність за псування комунального майна.

За словами секретаря міської ради Миколи Левченка, якщо раніше така діяльність сприймалася як хуліганство, то тепер заходи будуть жорсткіші: «Співробітники правоохоронних органів із відеокамерами, з представниками управління Генерального плану, робочого органу із реклами, виходитимуть у місто, відловлюватимуть людей, які клеять оголошення із продажу чи купівлі квартири будь-якої агенції нерухомості. Людина, спіймана за розклеюванням оголошень, буде затримана, і ми знайдемо законні методи». Міськрада уже підготувала близько півсотні позовів до суду про завдавання матеріальної шкоди на суми від 15 до 34 тисяч гривень. Це дасть можливість порушувати кримінальні справи проти засновників та директорів фірм, які займаються псуванням комунального майна.

Нині три чверті оголошень на стовпах і будинках — це інформація про купівлю і продаж квартир із телефонами рієлторських фірм. Решта оголошень сповіщає про ярмарки, культурно-масові заходи, навчальні курси тощо. В Донецьку планують встановити спеціальні дошки оголошень для розклеювання такої реклами.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

СВІТ КОРОТКО

➤ *БОЛІВІЯ*

У сутичках між провладними силами й опозицією гинуть люди

У результаті збройних сутичок між провладними й опозиційними силами у віддаленій провінції Пандо в Болівії загинуло 26 осіб. До того ж і уряд президента країни Єво Моралеса, і незгодні з його політикою губернатори кількох провінцій поклали одне на одного провину за застосування сили. Річ у тім, що вже минулої п'ятниці в кількох провінціях Болівії було введено надзвичайний стан через невдоволення політикою Моралеса. Мешканці Санта-Круса, одного з найбагатших регіонів латиноамериканської держави, не згодні з перерозподілом ресурсів на користь західних провінцій, де проживає більша частина прихильників президента. У зв'язку із цим кілька регіонів провели референдуми за визнання їхньої автономії. Цікаво, що внутрішня криза Болівії проходить на тлі погіршення відносин Болівії зі США. Зокрема, минулого тижня між країнами було перервано дипломатичні відносини.

➤ *КИТАЙ*

Діти потерпіли від неякісного молока

Кількість потерпілих від неякісного сухого молока китайських дітей збільшилася більш ніж удвічі, до 1 тисячі 253, **повідомляється з посиланням на дані Міністерства охорони здоров'я КНР.** З них двоє дітей померли, 53 — перебувають у лікарні у тяжкому стані. Раніше китайські ЗМІ повідомляли про 580 потерпілих. У всіх дітей зареєстровано ураження нирок. Експерти визначили, що його спричинено речовиною, що містилася в сухому молоці, — меламін, що призводить до швидкого зростання ниркових каменів. За виробництво шкідливого молочного порошку в Китаї затримані вже 19 осіб, відкликано близько 700 тонн неякісного продукту. Крім того, в Китаї проводиться загальнонаціональна кампанія з перевірки виробників молокопродуктів на предмет відповідності стандартам їхніх товарів і технологій виробництва.

Місто-яблуко, заховане в горах Тянь-Шаню

Колишня столиця Казахстану Алмати схожа на Київ 30—40 років тому

Походження назви Алмати пов'язане зі словом «яблуко». Саме ж місто, заховане між високими горами Тянь-Шаню, має всього півтора століття власної історії. Однак кияни, що хоч раз побували там, одразу побачать схожість Алмати із містом над Дніпром.

Уже з літака видно неймовірну кількість зелені тут: таке враження, що не дерева садили навколо будинків, а, навпаки, будували на вільних від рослинності ділянках. Насправді, це люди зробили Алмати (тоді воно ще мало назву Вірний) містом-садом. Річ у тім, що перший губернатор краю видав указ, згідно із яким кожен житель Вірного мусив посадити хоча б одне дерево, у винагороду за це він отримував гривеника. А хто зрубає, того буде покарано. Оскільки гори захищають місто від вітру, то взимку завалені снігом крони дерев створюють просто казкове враження.

Майже в центрі Алмати зустрічаємо пам'ятник Тарасові Шевченку та одноіменну вулицю. Тут, як і в Києві, в День незалежності України представники української діаспори ставлять букети квітів, читають вірші та співають наших пісень. Перехожі дивуються, фотографують, розпитують про події в країні, про які чують, на жаль, переважно по російському ТБ.

Фото автора.

Трохи пройтися від пам'ятника — й виходиш прямісінько на вулицю Пушкінську, і на мить здається, що ти — у столиці України, щоправда, років 30—40 тому.

І справді — переважно невисокі будиночки, кілька масивних адміністративних будівель радянських часів, просторі та поки що не перезавантажені автомобілями вулиці, привітні люди. Навіть двомовне товариство — і те наштовхує на аналогію. Щоправда, казахстанці таки визнали російську офіційною — навіть вивіски на магазинах дублюють. Однак чимало молодих людей тут розмовляють рідною мовою.

Є в Алмати і «наш» майдан Незалежності, щоправда, тут він зветься площею Республіки. Під високим монументом — бронзова Конституція Казахстану, приклавши руку до якої, можна загадати бажання. Цікаво, що, за задумкою архітекторів, аби це зробити, неодмінно доведеться стати на одне коліно, таким чином схилившись і перед незалежністю, й Основним Законом країни.

Щоб з пагорбів подивитися на Київ, піднімаємося фунікулером. В Алмати ж на гору Кок-Тюбе («Блакитна гора») несе повітряний трамвайчик — і знизу, як на долоні, панорама міста, оточеного височезними горами, на верхівках яких і влітку не тане сніг.

Неподалік української столиці — рукотворне «диво» Київське море, а за 15 кілометрів від яблуневого міста — урочище Медео. Окрім чудових гірських пейзажів, тут є величезна ковзанка **(на знімку)**, до речі, одна з найбільших у світі.

Чим істотно відрізняються міста, так це ставленням жителів та влади: на зсувонебезпечних дніпрових схилах зводять чергові висотки, а Алмати від селів захищає рукотворна загата. У нас замулюються річки та забудовуються береги, а казахстанським містом вузенькими каналами-ариками (протяжністю більш як 900 кілометрів) з гір, як і багато років тому, біжить вода...

Анна БОЙКО.

Київ—Алмати—Київ.

Сьогодні Конституційний Суд України оприлюднить висновок щодо обмеження депутатської недоторканності

Ізраїльський парламент стурбований наміром України ввести кримінальну відповідальність за подвійне громадянство

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Абзаци перший — четвертий підпункту 4.3.15 пункту 4.3 статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308) замінити п'ятьма абзацами такого змісту:

«4.3.15. вартість вугілля та вугільних брикетів, безоплатно наданих в обсягах та за переліком професій, що встановлюються Кабінетом Міністрів України:

працівникам з видобутку (переробки) вугілля та вуглебудівних підприємств;

пенсіонерам, які пропрацювали на підприємствах з видобутку (переробки) вугілля, вуглебудівних підприємствах: на підземних роботах — не менше ніж 10 років для чоловіків і не менше ніж 7 років 6 місяців — для жінок; на роботах, пов'язаних із підземними умовами, — не менше ніж 15 років для чоловіків і не менше ніж 12 років 6 місяців — для жінок; на роботах технологічної лінії на поверхні діючих шахт чи на шахтах, що будуються, розрізах, збагачувальних та брикетних фабриках — не менше ніж 20 років для чоловіків і не менше ніж 15 років — для жінок;

інвалідам і ветеранам війни та праці, особам, нагородженим знаками «Шахтарська слава» або «Шахтарська доблесть» I, II, III ступенів, особам, інвалідність яких настала внаслідок загального захворювання, у разі, якщо вони користувалися цим правом до настання інвалідності;

сім'ям працівників, які загинули (померли) на підприємствах з видобутку (переробки) вугілля, що отримують пенсії у зв'язку із втратою годувальника».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2009 року.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 2 вересня 2008 року.
№ 347-VI.

Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців

Вимоги до кандидатів: громадянство України, повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, стаж роботи за фахом не менш як п'ять років, обов'язкове вільне володіння українською мовою, досконале знання комп'ютера.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи:

заяву на ім'я керівника Управління про участь у конкурсі;

заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками;

дві фотокартки розміром 4х6 см;

копії документів про освіту;

декларацію про доходи;

копію першої та другої сторінки паспорта.

Під час проведення конкурсу кандидати складають письмовий іспит. З переліком питань до іспиту можна ознайомитись у відділі кадрів Управління.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01009, м. Київ, вул. Банкова, 6-8а, к. 304.

Довідки за тел. 255-44-40, 255-44-80.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про підвищення престижності шахтарської праці

Цей Закон спрямований на підвищення престижності шахтарської праці, надання додаткових гарантій у виплаті та підвищенні заробітної плати і розв'язанні соціально-побутових проблем шахтарів.

Стаття 1. Сфера застосування Закону

Дія цього Закону поширюється на працівників, що видобувають вугілля, залізну руду, руди кольорових і рідкісних металів, марганцеві та уранові руди, працівників шахтобудівних підприємств, які зайняті на підземних роботах повний робочий день (далі — шахтарі), та членів їх сімей.

Стаття 2. Створення умов для високопродуктивної та безпечної праці

1. Держава сприяє розвитку вугільної і гірничодобувної промисловості та створює умови для високопродуктивної і безпечної праці на основі механізації та впровадження новітніх технологій у виробничі процеси.

2. Центральні органи виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у вугільній і гірничодобувній промисловості затверджують для кожного вугледобувного та гірничодобувного підприємства програму модернізації, технічного переоснащення виробництва та безпеки праці.

Стаття 3. Умови оплати праці

Тарифна сітка (схема посадових окладів) шахтарів формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду, яка перевищує законодавчо встановлений рівень мінімальної заробітної плати на величину не менш як на 30 відсотків, з урахуванням поступового переведення всіх шахтарів на погодинну оплату праці та досягнення середньоєвропейського рівня зарплати шахтарів.

Стаття 4. Особливості оподаткування доходів шахтарів

Ставка податку з доходів шахтарів становить 10 відсотків від заробітної плати та інших доходів, що отримують за місцем основної роботи працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах.

Стаття 5. Особливості здобуття освіти шахтарями та їх дітьми

Шахтарі, що мають стаж підземної роботи не менш як три роки, діти, батьки яких мають стаж підземної роботи не менш як 15 років, діти шахтарів, які загинули внаслідок нещасного випадку на виробництві, шахтарів-інвалідів I та II групи зараховуються поза конкурсом за особистим вибором спеціальності до державних і комунальних вищих та професійно-технічних навчальних закладів України для навчання за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів з наданням місць у гуртожитках на час навчання та гарантованою виплатою за рахунок коштів державного бюджету стипендії в розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб.

Зазначені особи після закінчення навчання працевлаштовуються відповідно до договору, укладеного між відповідним органом виконавчої влади, керівником навчального закладу та випускником. Форму договору та порядок його укладання затверджує Кабінет Міністрів України.

Стаття 6. Забезпечення житлом шахтарів та членів їх сімей

1. Шахтарі, які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, мають право на одержання за рахунок підприємства позики у розмірі, визначеному колективним договором, для житлового будівництва або придбання квартир чи індивідуальних житлових будинків.

Шахтарі — молоді спеціалісти, які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, мають право на позачергове одержання зазначеної позики згідно з колективним договором.

Шахтарі, які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, також мають право на одержання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, земельної ділянки для будівництва індивідуальних житлових будинків.

2. Членам сімей шахтарів, смерть яких настала внаслідок нещасного випадку на виробництві та які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, надається житло за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Для цілей цього Закону під членами сім'ї шахтаря слід розуміти дружину (чоловіка) та дітей віком до 18 років, а тих, що навчаються за денною формою навчання, — віком до 23 років, непрацездатних батьків шахтаря, яких відповідно до закону зобов'язаний утримувати такий працівник, повнолітніх непрацездатних дітей шахтаря, зокрема дітей, які мають інвалідність.

Стаття 7. Надання державної соціальної підтримки сім'ям шахтарів, що постраждали на виробництві

1. Членам сімей шахтарів, смерть яких настала внаслідок нещасного випадку на виробництві, до пенсії у зв'язку із втратою годувальника на кожного непрацездатного члена сім'ї встановлюється доплата в розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для осіб, які втратили працездатність, за рахунок коштів державного бюджету в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Центральні органи виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у вугільній і гірничодобувній промисловості разом з місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, профспілковими організаціями розробляють в межах визначених законодавством повноважень соціальні програми підтримки сім'ї кожного шахтаря, що постраждав на виробництві.

Фінансування соціальних програм здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, коштів підприємств та інших не заборонених законодавством джерел.

3. Додаткові заходи щодо соціальної підтримки та захисту сімей загиблих шахтарів і розмір компенсаційних виплат визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 8. Особливості пенсійного забезпечення

Мінімальний розмір пенсії шахтарям, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 років для жінок за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, встановлюється незалежно від місця останньої роботи, у розмірі 80 відсотків середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність. Для обчислення розміру пенсії за віком за кожний повний рік стажу роботи на підземних роботах до страхового стажу додатково зараховується по одному року.

Стаття 9. Оздоровлення працівників

Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності щорічно виділяти по 50 санаторно-курортних путівок на кожні 1000 працівників, які працюють на підземних роботах.

Стаття 10. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Дія частини першої статті 7 і статті 8 цього Закону поширюється також на пенсіонерів, пенсія яким була призначена до набрання чинності цим Законом.

Фінансування додаткових витрат на виплату підвищеного розміру пенсії відповідно до статті 8 цього Закону здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

3. Закони України та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, до приведення їх у відповідність із цим Законом діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) статтю 40 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397) доповнити частиною другою такого змісту:

«Надати право технічній інспекції профспілок галузевого рівня, що здійснює контроль за дотриманням умов праці та техніки безпеки працівників, зазначених у статті 1 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці», зупиняти ведення робіт на підприємстві у разі грубих порушень правил техніки безпеки та охорони праці»;

2) частину восьму статті 43 Гірничого закону України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 60, ст. 433) викласти в такій редакції:

«Особи, які мають право на безоплатне отримання вугілля на побутові потреби, але проживають у будинках, що мають центральне опалення, отримують компенсацію за оплату електроенергії, газу та центрального опалення житла, що виплачується за рахунок субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам»;

3) статтю 7 Закону України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162; 2003 р., № 24, ст. 157; 2006 р., № 26, ст. 215; 2008 р., № 24, ст. 231) доповнити абзацом такого змісту:

«орден «За доблесну шахтарську працю» I, II, III ступеня»;

4) статтю 41 Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Надати право технічній інспекції профспілок галузевого рівня, що здійснює контроль за дотриманням умов праці та техніки безпеки працівників, зазначених у статті 1 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці», зупиняти ведення робіт на підприємстві у разі грубих порушень правил техніки безпеки та охорони праці»;

5) абзац п'ятий підпункту 4.3.15 пункту 4.3 статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308) викласти в такій редакції:

«При виплаті грошової компенсації вартості такого вугілля та вугільних брикетів її сума не включається до складу загального оподатковуваного доходу платника податку»;

6) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376; 2005 р., № 6, ст. 141, №№ 17-19, ст. 267; 2007 р., № 2, ст. 16):

у статті 24:

частину першу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Час перебування на інвалідності у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням зараховується до страхового стажу для призначення пенсії за віком, а також до страхового стажу роботи із шкідливими умовами, який дає право на призначення пенсії на пільгових умовах і у пільгових розмірах»;

частину третю доповнити абзацом десятим такого змісту:

«За кожний повний рік стажу роботи на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, зайнятість на яких давала та дає право на пенсію на пільгових умовах, до страхового стажу додатково зараховується по одному року»;

у частині четвертій:

абзац перший доповнити словами «крім випадків, передбачених цим Законом»;

абзац другий виключити;

частину першу статті 28 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Мінімальний розмір пенсії шахтарям, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 років для жінок за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, встановлюється незалежно від місця останньої роботи, у розмірі 80 відсотків середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність»;

пункт 14 розділу XV «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«14. Установити, що гірничі підприємства зобов'язані сплачувати страхові внески, нараховані за відповідний базовий звітний період, не пізніш як через 28 календарних днів з дня закінчення цього періоду».

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 вересня 2008 року.
№ 345-VI.

Два мінімуми для опікунів

ЗАКОНоДАВство

Норма: Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» щодо розміру допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування».

Що це означає? Законом, зокрема, передбачається встановлення допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, у розмірі, що становить два прожиткових мінімуми для дитини відповідного віку. Такий розмір допомоги надаватиметься з 1 січня 2009 року. З цієї дати набуває чинності зазначений закон. На сьогодні така допомога надається у розмірі, що розраховується як різниця між прожитковим мінімумом для дитини відповідного віку та середньомісячним розміром одержуваних на дитину аліментів та пенсії за попередні шість місяців. Водночас відповідно до змін у разі, коли на дитину виплачуються призначені в установленому порядку пенсія, аліменти, стипендія, державна допомога, розмір допомоги на дитину, над якою встановлено опіку чи піклування, визначається як різниця між двома прожитковими мінімумами для дитини відповідного віку та розміром призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги. Конкретний розмір буде встановлюватись, виходячи з прожиткового мінімуму, який буде затверджений бюджетом на 2009 рік. Також законом внесено зміни ще до однієї статті Закону «Про державну допомогу сім'ям з дітьми». А саме, з 1 січня 2009 року умова надання допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, за якою середньомісячний розмір одержуваних на дитину аліментів, пенсії за попередні шість місяців не перевищує прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, буде скасовано. Допомога надаватиметься тільки на підставі рішення про встановлення опіки чи піклування.

Нагадаємо, що допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається особам, призначеним в установленому законом порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які позбавлені батьківського піклування.

Ігор САНДУГЕЙ.

Допомога надаватиметься тільки на підставі рішення про встановлення опіки чи піклування

Кіровоградський феномен безпрецедентного ігнорування інтересів громади

9 липня 2008 року Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, розглянувши депутатське звернення групи народних депутатів щодо діяльності Кіровоградської міської ради та Кіровоградського міського голови, рекомендував Верховній Раді призначити позачергові вибори депутатів міської ради та міського голови.

Створена комітетом робоча група перевірила викладені факти на місці та підтвердила, що в Кіровограді справді систематично грубо порушуються закони України, акти Кабінету Міністрів та інші нормативні документи. Хоч як дивно, порушують їх ті, хто мав би в першу чергу стояти на захисті прав місцевої громади і жителів міста — міська рада і міський голова.

Про причини конфлікту

Що ж послужило причиною виникнення такого, погодьтеся, неординарного конфлікту? У депутатському зверненні зазначено: «До нас, як до народних депутатів України, надходять численні скарги та заяви від депутатів Кіровоградської міської ради і жителів міста Кіровограда щодо порушень чинного законодавства Кіровоградським міським головою Пузаковим Володимиром Тихоновичем та Кіровоградською міською радою п'ятого скликання». Далі йде досить об'ємний виклад таких, з точки зору депутатів, порушень. Пропонуємо увазі читачів тільки деякі з них, починаючи з самого початку. Тобто з фактичного набуття повноважень чинним міським головою Кіровограда.

Нагадаємо, що в позачергових виборах міського голови Кіровограда, що відбулися 26 листопада 2006 року, взяли участь лише близько 25 відсотків кіровоградців. А кандидатуру Володимира Пузакова підтримали лише 8 тисяч виборців із двохсот тисяч виборців міста, або 4 відсотки. Вибори супроводжувалися грубими порушеннями, а, власне, саме обрання стало можливим тільки в результаті десятків судових рішень. Здавалося б, що після такого непростого вступу на посаду саме міський голова буде зразком у дотриманні Конституції, законів України, регламенту роботи міської ради, захисту інтересів жителів міста. На жаль, з точки зору депутатів, комітету цього не сталося.

Що ж, так би мовити, закидається незадоволеними депутатами і жителями міста кіровоградському градоначальнику?

Передусім — ігнорування рішення Центральної виборчої комісії від 18 січня 2007 року №4 під промовистою назвою «Про систематичні порушення виборчого законодавства України, допущені територіальною виборчою комісією (ТВК) Кіровограда під час проведення позачергових виборів Кіровоградського міського голови 26 листопада 2006 року». Так, стверджують підписанти, міський голова В. Пузаков, незважаючи на неоднаразові вимоги та подання суб'єктів виборчого процесу, категорично відмовився вносити до порядку денного сесій міської ради питання про дострокове припинення повноважень ТВК та формування нового її складу, про що й наголошено в цій постанові ЦВК. Як стверджують заявники, це відбувається (а точніше — не відбувається) «з особистих мотивів».

Міським головою та депутатами міськради чомусь ігнорується й інше рішення ЦВК — від 20 лютого 2007 року №14 «Про звернення до Президента України у зв'язку з систематичним порушенням виборчого законодавства України територіальною виборчою комісією міста Кіровограда під час організації та проведення позачергових виборів Кіровоградського міського голови 26 листопада 2006 року».

Депутати стверджують, що ні прийняття ЦВК вказаних рішень, ні направлення копій цих постанов Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, а також Генеральній прокуратурі України, заходів відповідного реагування за собою не потягли. Всупереч вимогам законодавства про місцеві вибори і рішень ЦВК теркомісія й досі працює в тому самому складі, не розглядаючи важливі питання, що належать до її компетенції, продовжуючи, власне, грубо нехтувати законами України.

Далі більше. Депутати стверджують, що міською радою систематично приймаються рішення з грубим порушенням Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», регламенту міської ради п'ятого скликання. Це підтверджується рішеннями Ленінського районного суду м. Кіровограда. Загалом судами прийнято низку рішень, відповідно до яких рішення, дії або бездіяльність міського голови та міської ради визнавались протиправними і вступили в законну силу.

При цьому, за матеріалами перевірки, на думку членів робочої групи, народних депутатів і комітету, порушення законів України набули системного характеру. Зокрема, за інформацією прокуратури області, тільки протягом 2007 року внесено сорок протестів. З них двадцять один — на рішення міської ради, вісімнадцять — на розпорядження міського голови, та один — на його дії. За результатами розгляду лише п'ятнадцять протестів на рішення ради задоволено, а всі без винятку протести на розпорядження та дії міського голови відхилено.

По-дитячому смішним є «грубе ігнорування міським головою» вимог ст. 13 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» щодо «надання інформації депутатам Кіровоградської міської ради, які не входять до числа тих, хто його підтримує». Депутати міської ради В. Шмідт, В. Зінов'єв, В. Мягкий стверджують, що в «будинку з колонами» практика не надавати відповіді на депутатські звернення, а обмежуватись лише довільним тлумаченням положень Закону України «Про інформацію», стала дуже поширеною. За їх словами, якщо й доходить справа до відповіді, то вони, здебільшого, мають вигляд такої, яку отримала на своє депутатське звернення депутат міської ради О. Костенко: «Запитувана Вами інформація — документи щодо надання земельних ділянок в оренду, копії дозволів на будівництво та інші документи — створені на кошти місцевого самоврядування, є предметом інтересу органів місцевого самоврядування та їх виконавчих органів... Враховуючи викладене, Вам відмовляється в наданні документів за Вашим інформаційним запитом (депутатським зверненням)».

Хотіли розгляду земельних питань — нате

Загалом дотримання міським головою і міською радою чинного законодавства України в сфері земельних відносин потребує окремої уваги.

Проведення сесій міської ради з земельних питань значно ускладнилось з набуттям повноважень саме останнім міським головою. Про це говорять багато кіровоградців, які змушені звертатись до судів з метою поновлення своїх прав. І от, як грім серед ясного неба, 28 грудня 2007 року (за два дні до набуття чинності вимог законодавства про проведення земельних аукціонів) міська рада в пакеті приймає безпрецедентне рішення № 405. Мовляв, хотіли розгляду земельних питань — нате. Вже пізніше, після Нового року, жителі міста дізнаються, наскільки грубими були порушення законодавства у сфері земельних відносин, допущені міськрадою, кому власне і яка земля виділялася. Ні багато ні мало, відповідно до цього рішення територіальною громадою міста втрачалося більш як п'ятсот гектарів земель комунальної власності. Майже всі рекреаційні, зелені зони та місця відпочинку передавалися в оренду на тривалий термін чи в приватну власність. Назвемо лише деякі з цих об'єктів: парки — пам'ятки садово-паркового мистецтва місцевого значення «Парк Перемоги» і «Парк Космонавтів» (площею, відповідно, 51 та 8 гектарів); десять гектарів території човново-рятувальної станції (Лелеківське водосховище); шістдесятигектарний лісовий масив біля обласного кардіологічного центру; лісовий масив між житловими районами Завадівкою та Кущівкою площею 57 гектарів; парк Степняка-Кравчинського; парк імені Крючкова; парк імені П. Морозова...

ДУМКА ДЕПУТАТІВ

Порушення законодавства мають місце й у сфері житлово-комунального господарства, транспортного обслуговування. Бо ігноруючи висновки міської комісії з питань реалізації державної цінової політики на житлово-комунальні послуги, інші матеріали, які були надані членам виконкому і підтверджували необґрунтованість різкого збільшення тарифів, міський голова особисто наполіг на підвищенні вартості теплопостачання з 3,95 до 5,28 грн. за кв. м площі, а водозабезпечення і водовідведення — з 2,94 до 4,66 грн. за куб. м. До того ж за таке рішення в обох випадках проголосували вісім членів виконкому (із п'ятнадцяти) на чолі з міським головою.

Як таке рішення взагалі могло отримати право на існування? — задаються запитанням багато кіровоградців. Певні пояснення цьому є. Всупереч вимогам регламенту, проект рішення № 405 землекористувачами та секретарем міської ради не візувався, для ознайомлення депутатам не надавався. На засіданні сесії проект рішення у встановленому порядку не розглядався, його зміст і обґрунтування не заслуховувалися та не обговорювалися. Рішення було проголосоване в цілому, за неіснуючим текстом, так званим «пакетом». Тож не дивно, що подібною методою роботи органу місцевого самоврядування зацікавилася міська прокуратура. Під час перевірки достовірності подачі заяв фізичних осіб на отримання земельних ділянок встановлено, що в 35 випадках зазначені особи заяв до міської ради не подавали. Мали місце випадки виділення земельних ділянок юридичним особам, яких станом на 28 грудня 2007 року взагалі не існувало.

«Усвідомлюючи, що рішення № 405 прийнято з численними порушеннями чинного законодавства України, Кіровоградський міський голова В. Пузаков не скористався своїм правом, закріпленим у частині 4 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та не зупинив дію рішення № 405 і не виніс його на повторний розгляд міської ради», — обурюються депутати Верховної Ради, міськради й жителі міста. За фактом перевищення службових повноважень та підроблення документів службовими особами Кіровоградської міської ради під час підготовки, винесення на розгляд та прийняття рішення № 405, порушено кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч. 3 ст. 365, ч.2 ст. 366 Кримінального кодексу України. Триває слідство. А тим часом це питання двічі розглядалося на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, продовжує розглядатися в судах.

Підтвердженням ігнорування інтересів громади на користь приватної структури при розгляді тарифів стало безпідставне використання заниженої середньорічної температури у місті при розрахунках за тепло та необґрунтованих втрат майже 4 млн. куб. м води на загальну суму більше 14 млн. грн. Тож, мабуть, не випадково міський голова, нехтуючи вимогами законодавства, відмовився від проведення громадських слухань, на яких передбачалося обговорити ці питання. У результаті «таких відверто протекційних дій на користь приватних структур, ігнорування інтересів членів територіальної громади з боку міського голови тарифи на житлово-комунальні послуги стали одними із найвищих в державі». Сьогодні, наприклад, за комунальні послуги мешканці двокімнатної квартири змушені будуть сплачувати майже 500 грн., а трикімнатної — понад сімсот гривень на місяць. І це за того, що за рівнем життя жителі Кіровограда займають в Україні одну з останніх сходинок. Середня заробітна плата по місту становить близько півтори тисячі гривень. Однак, як і скрізь по Україні, невелика частина жителів отримує великі доходи, переважна ж більшість — значно нижчі. А дохід на душу населення майже вдвічі нижче за середню величину і становить лише 481 гривню на місяць.

Серйозні недоліки вбачають депутати й у використанні коштів субвенції з державного бюджету на здійснення компенсаційних виплат транспортним підприємствам за пільгове перевезення окремих категорій громадян.

Право підпису документів, що стосуються компенсаційних збитків від таких перевезень, після набрання повноважень чинним міським головою було надано в. о. заступника директора департаменту розвитку торгівлі, побутового обслуговування, транспорту та зв'язку міської ради В. Горбатенку, проти якого у лютому 2007 року порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 366 КК України. А кошти державної субвенції почали розподілятися між автотранспортними підприємствами не відповідно до виконаних ними обсягів перевезень, а суб'єктивно. При цьому перевага надається лише одному транспортному підприємству.

Як наголошує в багатьох своїх депутатських запитах і зверненнях депутат обласної ради Анатолій Перевозник, у місті грубо порушується порядок нарахування сум компенсаційних витрат на пільгові перевезення. Здійснюється він без урахування коефіцієнта, розрахованого обласним управлінням статистики. Про це свідчать результати ревізії, проведеної КРУ, в результаті якої виявлено низку порушень і зловживань.

Що стосується дотримання законодавства про працю, то за каденцію останнього міського голови видано цілий ряд незаконних, а іноді — й унікальних розпоряджень. У т. ч. — і про звільнення посадових осіб міськради. В подальшому більшість із них була скасована постановами суду в зв'язку з грубим порушенням чинного законодавства та регламенту роботи міської ради. Однак окремі з них так і не були виправлені. А механізм звільнення із займаних посад заступників міського голови взагалі заслуговує на внесення до анналів розвитку місцевого самоврядування. У даному випадку «нововведення» Кіровоградського міського голови претендують на авторське право, адже за всі роки незалежності в Україні не зафіксовані випадки, коли сільський, селищний або міський голова одноосібно звільнив би з роботи своїх заступників. Це підтверджується й листами Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування, Міністерства юстиції України, управління по зв'язках з органами влади і органами місцевого самоврядування апарату Верховної Ради України. Зрозуміло, що й ці розпорядження також були оскаржені у суді, визнані протиправними та скасовані.

В. о. першого заступника голови звільняє просто заступників

Рішення суду потрібно виконувати безумовно. Але чомусь це не стосується кіровоградського міського голови, який місяцями (вже й після рішення комітету) відверто ігнорує та не виконує постанови суду, зокрема щодо поновлення на займаних посадах заступників міського голови.

Далі більше. На час своєї відпустки міський голова покладає виконання своїх обов'язків на людину, яка перебуває на неіснуючій посаді в. о. першого заступника міського голови, а не на секретаря міської ради, як це мало б бути. В свою чергу, так званий в. о. першого заступника міського голови, виконуючи обов'язки міського голови, видає розпорядження щодо звільнення в черговий раз із займаних посад легітимно обраних двох заступників міського голови(!). Прокуратурою міста за фактом цих незаконних розпоряджень була порушена кримінальна справа, а депутати Кіровоградської обласної ради на трьох сесіях поспіль (21 березня, 6 червня та 25 липня ц. р.) приймають рішення про підтримку депутатських запитів на ім'я прокурора області щодо вжиття заходів прокурорського реагування на захист прав депутатів обласної ради А. Перевозника та О. Чорноіваненка, незаконності їх звільнення з посад заступників міського голови, та безпрецедентних порушень чинного законодавства міським головою.

Тому, «... є всі юридичні підстави для прийняття Верховною Радою рішення про призначення позачергових виборів Кіровоградського міського голови та Кіровоградської міської ради», — вважають народні депутати, члени комітету.

Та насправді справа не в посадах чи працівниках. Що далі, то більш закономірно постає запитання, чи народним депутатам України, а заразом і в результаті — судам, прокуратурі, виконавчій службі, контрольно-ревізійному управлінню немає чим більше займатися — тільки систематично виправляти чиновницьке невігластво й розгрібати чиновницькі розбірки в керівництві одного, окремо взятого, міста? А людям — це все терпіти. Чи не помічаєте ви за цим усім щось гоголівське? Справді, було б дуже смішно, якби не було так боляче. Насамперед — за жителів найзабрудненішого міста, які, отримуючи найжалюгідніші в державі доходи, змушені платити за найвищими тарифами, ходити (їздити) найроздовбанішими дорогами і терпіти чиновницьке свавілля.

Петро МЕЛЬНИК.

ПІСЛЯМОВА

Останнім часом ведеться дуже багато розмов про захист місцевого самоврядування, про надання більших прав територіальним громадам. І це правильно. Тому що коли місцеве самоврядування перетворюється на місцеве самоуправство, то це ставить його подальший розвиток під великий сумнів і дискредитує саму ідею місцевого самоврядування в Україні.

На засіданні сесії проект рішення було проголосовано в цілому, за неіснуючим текстом, так званим «пакетом»

ГОЛОС УКРАЇНИ № 175 (4425)
ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2008

На шахті імені Карла Маркса ДП «Орджонікідзевугілля» запущено в роботу ліву кліть ствола №2 *(Укрінформ)*

Депутати Чернівецької міськради просять розширити право на допомогу для потерпілих під час стихії підприємців *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ВОЛИНЬ

Не стріляй у лебедів — позбудешся і грошей, і майна...

Надзвичайно дорогою виявилася лебедятина, якою захотів посмакувати 32-річний мешканець Іваничів Ігор Х. Маючи обласну відстрілочну картку по угіддях УТМР, минулої суботи він вирушив у Селець Володимир-Волинського району. Випливши на гумовому човні на місцевий став, він побачив двох птахів-красенів. Недовго думаючи, горе-мисливець вистрелив у них. Та скористатися трофеєм не вдалося. За протиправні дії його затримали співробітники Володимир-Волинського міськрайвідділу внутрішніх справ. Знаряддя, яке використовував зловмисник: рушницю ТОЗ-63, човен, автомобіль ВАЗ-21047 — вилучено. За фактом браконьєрства заведено справу.

Як поінформував начальник мисливського відділу обласного управління лісового та мисливського господарства Віталій Жабчук, незаконне добування лебедів дорого обійдеться порушнику. Так, згідно з обчисленням розміру відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства і полювання, за незаконне добування або знищення лебедів передбачено стягнення: за одну особину — в розмірі 1000 гривень. Однак це ще не все, що має сплатити браконьєр з Іваничів. Згідно з «Кодексом України про адміністративні порушення» стаття 85 («Порушення правил використання об'єктів тваринного світу») Ігор Х. мусить сплатити штраф у розмірі від двох до 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (34 — 340 гривень).

Микола ЯКИМЕНКО.

ЗАКАРПАТТЯ

Герої фестивалів — повидло та картопля

До фестивалів вина та бринзи, що традиційно проводяться на Закарпатті, додалися ще два — повидла й картоплі, котрі також мають популяризувати сільський туризм. Перший започаткували в селі Геча Берегівського району, другий — у Лазещині на гуцульській Рахівщині.

Леквар (саме так на Закарпатті називають повидло), який тут варять з ранку до пізнього вечора у великих котлах й на маленькому вогні, може зберігатися в глиняних горщиках хоч десять років. Головний приз фестивалю — 30-літровий чан — отримала Спілка газдинь із села Вари.

Етнофестиваль «Гуцульська ріпа» (ріпою рахівці називають картоплю) упродовж минулих вихідних проходив у селі Ділово біля знака «Географічний центр Європи», бо після липневого паводка село Лазещина оголошено зоною екологічного лиха. Учасників та гостей свята під мелодії троїстих музик частували стравами з картоплі, оригінальними домашніми напоями. Тут також були семінар з питань безпечної поведінки в горах, презентували новий маршрут «Закарпатський туристський шлях», майстер-класи з різних видів народної творчості. А ще збирали пожертви для потерпілих від паводка мешканців Лазещини.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

До Унави, в край Максима Рильського

На Житомирщині, в Романівці, рідному селі Максима Рильського, побували гості з Черкащини, батьківщини Великого Кобзаря. Це були особливі гості. Але все по порядку.

Нащадки великих українців

2006 року внуки Максима Рильського Максим Георгійович та Андрій Богданович і правнук Назар Тарасович заснували благодійний фонд «Троянди і виноград». Разом з канівським фондом «Тарасова земля» він ініціював Всеукраїнську духовно-освітню програму «Нащадки великих українців». Перший її проект назвали так: «Діти Тарасової землі в гостях у дітей співця «Троянд і винограду». Навесні серед школярів на батьківщині Кобзаря і на батьківщині Максима Рильського було оголошено літературно-краєзнавчий конкурс під гаслом «Свою Україну любіть». Було визначено по 35 переможців на Черкащині і на Житомирщині. А відзнаки особливі — поїздка до ровесників в інший регіон.

От і зустрічали юні жителі Романівки хлібом-сіллю та піснями своїх нових друзів із Звенигородського та Канівського районів Черкащини.

У складі делегації діти, які вже встигли заявити про себе. Віктор Коваленко, Марина Доля — переможці конкурсу з української мови імені Петра Яцика, а перелік тих, хто перемагав у творчих конкурсах «Диво калинове», «Тарасовими шляхами» та інших був би дуже довгий. Серед учасників поїздки чимало тих, хто пише вірші, прозу, а у Олександра Самченка уже й дві збірочки на рахунку. Отож добре розуміють, що таке пошук слова і муки творчості.

— Звичайно, вони обізнані на творчості мого діда, — каже Максим Рильський. — Але жодні книжки не замінять безпосередніх вражень.

«Я — син того Тадея...»

А почалися вони з відвідування цвинтаря. Тут покоїться Тадей Розеславович Рильський. Це він у 1861 році був одним з тих, хто ніс труну Кобзаря на Чернечу гору в Каневі. Багато нового почули діти з Шевченкового краю про батька співця «Троянд і винограду». І краще зрозуміли, чому Микола Лисенко назвав його «цвітом юнацтва 60-х років» XIX століття, чому Іван Франко зарахував його до тих, котрі «цілим своїм життям доказали серйозність своєї любові до рідної України». Зрештою, те, чому так гордо написав Максим Рильський: «Я — син того Тадея...»

Батько — з багатого шляхетського роду, здобув освіту в Києві і Кракові, перед ним був відкритий шлях до наукової кар'єри в західноєвропейських університетах, а він **вирішив оселитися на рідній землі, побудував у Романівці школу для сільських дітей і сам у ній учительював.**

Поряд могила поетової матері Меланії Федорівни, простої української селянки, залюбленої в книгу, і брата Богдана, мріям якого через тяжку недугу не судилося здійснитися.

Екскурсія по музею-садибі родини Рильських збагатила новими враженнями і новими знаннями. У цьому будинку, де жила його сім'я, було відкрито школу, де Максим Тадейович викладав українську мову, літературу та історію. Потім тут відкрили музей. До його становлення й розвитку багато зусиль доклав молодший син поета Богдан. А тепер разом із школярами сюди приїхав Андрій Богданович, внук поета, і Максим Андрійович, правнук, в якого озвалася любов прадіда до іноземних мов — поглиблено вивчає, зокрема, тайську.

Вода з Максимової криниці

Біля входу до музею гостей запрошували напитися джерельної водиці з Максимової криниці. Це давня традиція.

А ще одна — ходити на Унаву. Романівка з її Унавою — то колиска поетового таланту. Все життя вона кликала його до себе: «Все літо, проживаючи в себе в Романівці, я цілими днями пропадав на тихій, пахучій зеленню порослій Унаві, ловлячи вудкою лини, окуні, щуки, плітки, а там і коропи...» На березі Унави гостей пригостили рибальською юшкою, звареною на вогнищі. **А біля старезної липи, під якою Максим Рильський перекладав Міцкевича, лунали поетичні рядки, пісні.**

А ще був концерт в актовому залі музею. Тадей Рильський вважав тутешніх дівчат і парубків найспівучішими в Україні. «З любов'ю до народної творчості я, здається, народився», — напише згодом його син. Господарі постаралися показати гостям, на що здатні земляки поета. А найбільше вразив колектив «Гук», очолюваний 84-річним Касяном Євченком, який власноруч виготовив для його учасників рідкісні народні інструменти. Власне, це не один, а цілих три колективи, бо є ще і «Гучок», і «Гученя» — в них беруть участь діти різного віку.

Гості пройшлися яблуневим садом. Тим самим, в якому вже 31 раз пройшла «Романівська весна» — свято рідного слова, рідної пісні, свято шани славного роду Рильських.

Спонсори

Свято спілкування не відбулося б без підтримки «Укрпромбанку». Яніна Абрамець, начальник управління корпоративного іміджу та зовнішніх досліджень цієї фінансової установи, наголосила, що колектив уже не перший рік підтримує освітні програми, вважаючи особливо важливими ті, що спрямовані на духовний розвиток дітей, бо це закладає фундамент нашого майбутнього.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: рибна юшка на березі оспіваної поетом Унави особливо смачна.

Фото автора.

«З-під землі дістанемо вандалів, які знищили пам`ятник «афганцям»

У Жмеринці, що на Вінниччині, невідомі скинули з постаменту пам'ятний знак загиблим на війні в Афганістані. Чорна плита із зображенням молодих воїнів з автоматами в руках розбилась на друзки.

— Ми з-під землі дістанемо тих, хто поглумився з пам'яті бойових побратимів, — каже голова районної організації обласної Спілки воїнів-інтернаціоналістів Павло Фармагей. — Я особисто звернувся з заявою в міліцію. Хліб у міліціонерів не відбираємо, але самі теж розшукуємо негідників.

Міськрайонна організація колишніх воїнів-«афганців» нараховує 130 чоловік, уточнив співрозмовник. І кожен з них виявив бажання долучитися до пошуку тих, у кого піднялася рука на пам'ятний знак, що містився неподалік від входу до міського парку культури та відпочинку.

— Це вже другий такий випадок, — продовжує Павло Фармагей. — Спочатку розбили зображення двох чорних тюльпанів. Вони стояли по обидва боки стели. Ми тоді не стали здіймати галас. Замовили в місцевих ковалів такі ж тюльпани з металу. А тепер бачте до чого дійшло.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У джазі тільки дами

В Одесі стартував 8-й міжнародний фестиваль «Джаз-карнавал-2008». Цьогоріч на нього з'їхалося дев'five музичних колективів із дев'яти країн. У п'яти з них —у джазі грають тільки дами. Протягом чотирьох днів вулицями міста курсуватиме трамвайний вагон-джазохід. Він створює для одеситів і мешканців міста особливий джазовий настрій. І кожного фестивального вечора в Міському саду на Дерибасівській виступатимуть джазові колективи.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

В Одесі стартував 8-й міжнародний фестиваль «Джаз-карнавал-2008»

У нас можна стати класиком

Другий конкурс радіоп'єс підбиває підсумки

Завершено прийом робіт на Другий всеукраїнський конкурс радіоп'єс «Відродимо забутий жанр», який проводить Національна радіокомпанія України. Пропонуємо увазі наших читачів розмову з президентом НРКУ **Віктором Набруском.**

— Які вони, радіоп'єси другого конкурсу, хто і звідки їхні автори?

— 1 вересня ми завершили прийом радіоп'єс, хоча вони все ще продовжують надходити. Маємо дуже багато телефонних дзвінків — хтось не встиг вчасно відправити радіоп'єсу, хтось переймається тим, чи потрапив його твір на конкурс, а когось уже цікавить, чи став він переможцем? Як тільки надійде останній твір на реєстрацію, усі надіслані на конкурс радіоп'єси буде передано експертам (їхні імена ми тримаємо у таємниці, аби на людей не було тиску). Вони відберуть найкращі, тобто такі, які відповідатимуть вимогам жанру, і вже в найближчі тижні ці, відібрані, твори потраплять до членів журі. Сподіваюся, журі вже у листопаді визначить переможців.

На цьому етапі конкурсу, так само як і на першому, брали участь представники з усіх регіонів України. Я можу продовжувати і продовжувати перелік населених пунктів країни — список зареєстрованих творів переді мною. Авторів цих сотні й сотні. Дехто з них надіслав по дві-три радіоп'єси, а один автор — навіть 12! Уявляєте? І тепер з цих 12 творів треба відібрати найкращі!

На другому етапі конкурсу, так само як і на першому, брали участь представники з усіх регіонів України.

— А якщо він виграє усі призові місця?

— Жарти жартами, а перед нашими експертами — серйозна робота: відібрати найкраще з найкращого. Щоб радіоп'єса відповідала усім канонам жанру — була справді твором для радіо, а не для сцени, щоб порушувала важливі для нашого суспільства проблеми, була написана гарною українською мовою, і, зрештою, щоб була по-справжньому мистецьким твором. Хто наші автори? Про це ми дізнаємося після того, як визначимо переможців. Радіоп'єси надходять до нас під псевдонімами. І під час голосування члени журі не знатимуть, хто ховається під кожним із псевдонімів, лише після голосування ми їх оприлюднимо.

Про що п'єси, які до нас надійшли? Про все на світі — про кохання і зраду, про наше непросте сьогодення і про наше минуле, про Голодомор і про Другу світову війну, про село і про місто... Назву лише деякі з радіоп'єс, що вже зареєстровані: «Фенікс слов'янського духу», «Погане каченя і добрий селезень», «Голодомор», «Коли співають солов'ї, або Олігарх та жебрачка», «Не дої корову, вона й не подоїться, або Нічні переміщення по вселенських просторах», «Божевільна бригада», «Моя мільйонолітня мова», «Нарада Президента України», «Смерть колорадського жука», «Еволюція кохання»...

Чи відкриємо якесь цікаве ім'я для радіодраматургії? Дуже хочеться цього, бо ж це такий жанр, у якому ще немає класиків, і тому кожен, хто нині активно змагається в нашому конкурсі, має шанс стати не лише класиком, а навіть зачинателем сучасної української радіоп'єси. Один лише приклад з першого конкурсу. Молодий психолог з Вінницької обласної лікарні Наталя Коломієць уперше спробувала свої сили у радіодраматургії і надіслала до нас кілька своїх творів. Вона не мала жодної публікації у своєму житті, жодної поставленої п'єси. Але одна з надісланих на наш конкурс радіоп'єс — «Хрематофобія» — принесла їй перемогу. Сюжет неймовірно простий, але тема — бюрократія і хабарі — надзвичайно актуальна і не лише в Україні. Переконаний, що цей твір увійде до золотого фонду Українського радіо. Ролі в ньому виконують заслужені артисти України Василь Мазур та Петро Панчук, а постановником цієї і більшості радіоп'єс наших переможців є народна артистка України, наша театральна зірка Наталя Сумська. Вона чудово знає радіоспецифіку, вона — прекрасна актриса й добрий організатор. Завдяки їй у цих п'єсах беруть участь провідні актори театру імені Івана Франка і не тільки цього театру.

Ще одним нашим набутком стала робота молодого режисера і актора з Житомирського облмуздрамтеатру Петра Авраменка. Для нас його відкрив лауреат першого конкурсу, письменник Володимир Даниленко. Коли ми слухали його радіоп'єсу «Бесараб, Бесарабський ринок та дух Довженка», то були подивовані тим, що трьох різнопланових героїв у ній блискуче грає один лише актор, і цим актором був Петро Авраменко. До речі, не лише актором, а ще й режисером. Він — віртуоз. Із тих, хто молодий, але дуже обдарований і цілеспрямований. Нині він — повноправний член нашого творчого колективу і займається постановкою інших радіоп'єс-переможців конкурсу.

Завдяки першому конкурсу маємо вже й команду людей, які можуть тепер професійно займатися радіоп'єсою.

Тож, як можна переконатися, завдяки першому конкурсу маємо вже й команду людей, які можуть тепер професійно займатися радіоп'єсою.

— До речі, коли ж слухачі Українського радіо почують радіопостановки переможців першого конкурсу?

— Хочу спочатку пояснити, чому вони так довго готувалися і чому досі ще не в ефірі Українського радіо. Що таке справжня радіоп'єса? Це високоякісний і дороговартісний продукт, який повинні виготовляти фахівці дуже високого класу. Між іншим, на творців радіоп'єси жоден навчальний заклад в Україні нині не вчить, окрім хіба що столичного Інституту журналістики, де веде свій курс радіодраматург Ілля Хоменко, але й там такого предмета як «радіодраматургія» немає. І студенти навчаються азів жанру лише завдяки ентузіазму самого Хоменка.

А що таке сучасна професійно поставлена радіоп'єса? Це — добрий текст, написаний спеціально для радіо. Це —добрі актори, які знають, як працювати перед мікрофоном, бо ж мистецтво актора перед мікрофоном у радіостудії, де він може показати лише мистецтво свого голосу, і мистецтво того ж актора на сцені перед переповненою залою глядачів, де він «працює» голосом, обличчям, тілом, одягом тощо, — зовсім різні речі. Це — добрі редактори і режисери, які знають, як подати радіослухачеві такий продукт як радіоп'єса. Це — добрі музичні оформлювачі і фахівці звуків (до речі, ми спробували чи не вперше в практиці Українського радіо замовити композиторам написати музику спеціально за текстом радіоп'єси і — успішно!). Це — звукооператори, які чудово володіють сучасними надзвичайно складними комп'ютерними програмами. І, звичайно ж, усе це працює лише тоді, коли є команда однодумців. Нині ми таку команду вже маємо, але на це пішов не один місяць.

Окрім того, ми вже усвідомлюємо, що для такого складного запису і не менш складного монтажу, якого потребує радіоп'єса, потрібні не лише добре підготовлені фахівці, не лише найсучасніша комп'ютерна техніка та унікальні звукові програми, а й спеціально обладнана студія, як це є на радіо за кордоном. Переконаний, що ми й до цього прийдемо. Немає в нас іншого виходу.

Але, попри все, нині вже поставлено 12 радіоп'єс переможців та лауреатів Першого всеукраїнського конкурсу радіоп'єс і найближчим часом наш радіослухач їх почує по Першій і Третій програмах Українського радіо, згідно з положенням нашого конкурсу.

На закінчення хочу ще раз запевнити: ми нині не просто відроджуємо радіоп'єсу, ми створюємо власну національну школу радіодраматургії. А це означає, що на Українському радіо звучатимуть твори сучасних українських авторів, які працюють на утвердження нового і надзвичайно складного, хоча й цікавого, жанру, і їхні твори рано чи пізно стануть класикою цього жанру.

Розмову записала
Світлана КОРОНЕНКО.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Щиро вітаємо нашого колегу, президента Національної радіокомпанії України Віктора Івановича Набруска, талановитого журналіста, мудрого керівника, з ювілеєм — 50-річчям. Зичимо козацького здоров'я, творчої наснаги, сімейного благополуччя та Божої милості на життєвій ниві.

У НОМЕР

РІВНЕ

У Глинному навчання запізнилось на два тижні

Лише після того, як позачергова сесія Рівненської обласної ради минулого вівторка прийняла рішення про виділення коштів на будівництво першої черги школи, батьки із села Глинне Рокитнівського району пообіцяли з 15 вересня пустити дітей на навчання.

Нагадаю, що в цьому поліському селі з найвищою народжуваністю в Україні та Європі досі не розпочався навчальний рік. Батьки, зневірившись в обіцянках влади звести новий навчальний заклад, вдалися до радикальних заходів — не пустили своїх дітей в аварійне приміщення сільської школи, у багатьох класах якої стелю тримають підпори.

Олександра ЮРКОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Для безробітної молоді відкрили центр праці

На Прикарпатті створено обласний молодіжний центр праці, основне призначення якого — допомогти юнакам і дівчатам влаштуватися на роботу. Окрім того, він опікується проблемою їхньої зайнятості у вільний від роботи чи навчання час, підтримкою молодіжних ініціатив у трудовій сфері, організацією трудзагонів, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації. У день відкриття центру тут відбувся «круглий стіл» на тему «Реальні підходи до вторинної зайнятості молоді».

Дарина НАЗАРЧУК.

ЛУГАНСЬК

Зацвіли яблуні

У Луганську зацвіли яблуні. Таку аномалію фахівці пояснюють порушенням циркадних ритмів. За словами доцента кафедри садово-паркового господарства Луганського національного університету імені Т. Г. Шевченка Ігоря Загороднюка, таке явище зустрічається нерідко й свідчить про нестабільність екологічної системи. Зміна температур і зміщення початку осені для багатьох видів рослин і тварин характеризується підвищенням репродуктивної активності. Організми по-різному сприймають динаміку цих змін. Рослини, наприклад, починають цвісти. Фахівці стверджують, що такі явища природи не шкодять, а служать лише індикатором нестабільності екосистеми і клімату.

Алла АНТІПОВА.

Якщо потрапив у скруту — кінь витягне

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Дівчата із самодіяльного фольклорного ансамблю готувалися пройти живну загінку і зв'язати «воєводу» — першого снопа

З Тетяною Шрамко ми познайомилися перед жнивами, на святі зажинок у Золотоніському районі. Чорнява симпатична жінка сиділа на застеленому барвистим рядном возі і, вправно смикаючи віжками, управляла норовистою Зіркою. Поруч з їздовою та у гарбі примостилися «в'язальниці».

— На празникові обряди мене запрошують не вперше, — охоче розповідала 38-річна синьоока молодиця. — Нині дуже модно святкувати по-старовинному — з кіньми та возом, взимку — з саньми. Але у більшості СТОВів і напоказ не лишилося коней та упряжі.

А у присадибному господарстві Тетяни двоє коней. Доглядає за ними вона сама. Чоловіка у неї немає — не поталанило в особистому житті й тепер двох синів виховує одна. Щоб поставити на ноги хлопців, привчити їх змалку до праці, завела гнідих. Менші Шрамки, як і їхня мати у дитинстві, дуже люблять коней. Старший, 18-річний Сашко, завдяки маминому «вишколу», вступив до ветеринарного технікуму, навчається на третьому курсі. Все літо, на канікулах, він права рука матері. Менший, 13-літній Вадим, також уміє хомут коневі надіти, запрягти у воза, накосити трави для своїх гривастих підопічних.

— **Наше село Щербинівка невелике,** — продовжує власниця коней. — **Як колись казали, бригадне. Живуть у ньому здебільшого старші люди, котрим треба й до млина клунок зерна допровадити, і город зорати, і копичку сіна перевезти. На ці дрібні роботи пенсіонери трактора не наймають — дорого. А ось заплатити кілька гривень за гужовий транспорт — якраз по кишені.**

Тримає Тетяна Олександрівна у своєму господарстві ще й двох корів, свиней, курей. Щоранку встає о четвертій годині, порається біля худоби, птиці, готує синам сніданок і поспішає на роботу в сільгосптовариство. Вона — фуражир на молочнотоварній фермі. Її завдання — забезпечити кормами дійне стадо. У перервах між годівлею корів жінка встигає попрацювати ще й на власному городі. Має 70 соток присадибної ділянки.

— Не розумію тих людей, — поділилася щиро, — котрі бідкаються, що немає їм де заробити на прожиття. Та роботи, особливо у селі, хоч відбавляй. Хто рано встає та трудиться — тому Бог дає. Не треба тільки лінуватися, — посміхнулася Тетяна, вйокнула і норовиста Зірка понесла воза, їздову та своїх «пасажирів» уздовж польової дороги...

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

На знімку: «екіпаж» Тетяни Шрамко на святі зажинок.

Фото автора.

«Ми ще з тобою у футбол гратимемо», — каже батько синові, який півроку лежав у комі

Двері квартири відчиняє високий міцної статури чоловік. Він стоїть у просвіті так, ніби захищає своїм тілом вхід до фортеці. Власне, так воно і є. За плечима Михайла Юркевича — син, якого він уперто, терпляче й самовіддано повертає до життя. І ця боротьба триває не день, не два, а більше семи років.

В очах чоловіка не бачу ні здивування, ні радості від мого приходу. Він гадає, що я член однієї з тих комісій, які приходять оглядати помешкання щоразу, як збираються виділити матеріальну допомогу. «Роззуватися не треба», — зупиняє він мій рух. Сюди приходять не в гості, то чи до кімнатних пантофель?

Його світ — клаптик неба у вікні

Без жодних розпитувань мене заводять у вітальню. Кімната видається тісною й заставленою речами. Ліворуч — меблева стінка, праворуч — диван і м'яке крісло, поруч — журнальний столик, закладений пляшечками з пігулками. У центрі — велике лікарняне ліжко, повернуте до вікна. Воно стоїть серед кімнати, наче центр всесвіту, навколо якого снують домочадці. З ліжка видно клаптик неба та можна спостерігати, як бавляться з вітром легкі фіранки.

З дверей я не бачу Андрія, лише акуратну шапочку шорсткого короткого волосся, що чорніє над високою подушкою. Воно так гарно закрило слід від операції, що годі й здогадатися про прогалину в черепі, яка залишилася там, наче тім'ячко в малої дитини.

«Здрастуй, Андрію!» — вітаюсь до нього, хоча знаю, що не відповість. Андрій мовчить уже сім років. Але розмовляти, виявляється, можна й очима. «Ти нас чуєш?» — запитує батько. І Андрій, наче крильми, легенько змахує повіками. Та батькові цього замало. Щоб переконати, що Андрій усе адекватно сприймає, командує: «Підніми руку, що нас розумієш». І Андрій слухняно піднімає вверх правицю, ніби стоїть на п'єдесталі перемоги. Однак і це ще не всі його здобутки. Хлопець хапається пальцями за штатив, що нависає над ліжком, і під заохочувальні вигуки батька кілька разів робить рухи, що нагадують підтягування на спортивних снарядах. «Молодець! — задоволено мовить батько, ніби хлопець щойно встановив олімпійський рекорд. — Ми ще з тобою у футбол гратимемо», — додає впевнено й бадьоро. І у відданих Андрієвих очах спалахують вогники, так йому не терпиться уже діждати тієї миті.

Тим часом пані Оксана, мама Андрія, демонструє останнє досягнення сина. Спритним відпрацьованим рухом ставить хлопця на ноги, заломлює одну його руку собі за спину, іншу закидає на шию, і так, обійнявшись, вони тріумфально долають дистанцію в кілька кроків. Потім Андрій, стомлений від такого навантаження, звалюється в приперту під стіну інвалідну коляску й косить очима в телевізор. «Ми вчора з сином футбольний матч дивилися», — хвалиться пан Михайло. А я не йму віри: невже це той самий Андрій, якого моя товаришка якось бачила в хоспісі і якого, думали, давно вже нема серед живих?

«Андрій був на тому світі»

Біда сталася з хлопцем у 2001 році, 24 серпня, на День Незалежності. Збігали студентські канікули — Андрій навчався тоді на другому курсі Івано-Франківського національного технічного університету нафти й газу. Разом з дівчиною того фатального вечора зайшов у кафе, що через дорогу від дому.

— Ззаду пляшкою з-під пива його вдарив по голові один молодик. Начебто за те, що Андрій не захотів з ним розмовляти, — розповідає Михайло Іванович. — Потім той парубійко три роки переховувався, три роки тяглося слідство, і лише у травні цього року суд виніс йому вирок — тюремне ув'язнення терміном 9 років і 6 місяців.

Андрій залишається «засудженим» до лікарняного ліжка уже сім років. І коли закінчиться його «термін», напевно, не знає ніхто.

«Він був на тому світі», — переконана пані Оксана.

Лікарі тієї фатальної ночі відмовлялися робити Андрію операцію. Казали, що в цьому нема сенсу: хлопець приречений. Та, вочевидь, у ситуацію втрутився Бог. Андрій, який доти лежав, як мрець, раптом ворухнув ногою. Той слабкий порух, як повів вітру, що залітає нині до нього у прочинене вікно, приніс слабку надію. Знайшовся лікар, якого батьки вблагали взятися за скальпель. Але й після операції хлопець з коми не вийшов. Він пробув у ній майже півроку. І ніхто не міг напевне сказати, коли юнак опритомніє й чи опритомніє колись взагалі.

ФАКТ

Травма голови була закрита, і товариші спробували допровадити хлопця додому. Але той невеличкий шлях він не здолав. «У мене відбирає ліві руку й ногу», — сказав він. То були останні його слова. Далі настали темрява, жах і відчай. Андрій впав у кому.

Запитую батька, чи наполягав би він на операції, якби знав, що їх чекає попереду. І Михайло Іванович твердо, як щось раз і назавжди вирішене, каже: «Я б не знаходив собі місця, якби не щось зробити для сина і не зробив». Мама ж вважає, що не треба згадувати про те, що вони пережили. **«Ніхто ніколи не зможе зрозуміти, через що ми пройшли,** — каже вона. — **Хіба лише той, хто пережив подібне».** І на очі, які, здається, давно вже все виплакали за цей довгий час, від гірких згадок знову набігають сльози.

Після реанімації Андрій більше двох років пролежав у хоспісі. Якимось дивом батькам не забороняли сидіти біля нього в реанімації. «Якби не постійна там наша присутність і догляд, Андрій би не вижив», — вважає батько. А у хоспіс сина віддали тому, пояснює, що Андрій щоденно потребував кваліфікованої медичної допомоги — крапельниць, уколів, а вони не надто на тому розумілись і не вміли їх робити. Годували його через зонд. Їжа мала бути розтерта, як для немовляти, бо вводилася шприцом через ніс. Відтоді пані Оксана не відчуває шкіри на кінчиках пальців. Від щоденного розтирання продуктів вони, каже, давно задерев'яніли.

Горе горем, а Оксана продовжувала ходити на роботу, бо потрібні були гроші. Цілі дні від сина не відходив батько. Цей чоловік, життя якого на той час складалося досить успішно, розрахувався з роботи й став відданою нянькою: пильнував, щоб в Андрія не було пролежнів, міняв йому білизну, розтирав затерпле тіло... Жінка й рада б була помінятися з чоловіком місцями, та сил бракувало. Андрій у них виріс козак хоч куди: 187 см росту! Вищий за батька. Підняти чи перевернути його їй було несила. Тож кожен узяв на себе посильну ношу, хоч загалом вона виглядала непосильною.

Такий розподіл обов'язків залишився й понині.

Щоранку о 6 годині батько робить із сином зарядку. Мусить його рухати, щоб не закостенів. Не має права його шкодувати, бо рух — то життя.

Оксана готує за той час сніданок. Потім спішить на роботу, прибігає в обід, щоб Андрія нагодувати, і знову біжить на підприємство, бо її пенсія не дозволяє сидіти вдома. «Так хотіла б уже вийти на пенсію, та як собі те дозволю? — каже жінка. — Потрібні гроші на лікування, то мушу ще довго працювати». Один день в реанімації, згадує вона, коштував від 150 до 260 гривень. І то лише на пігулки. А тепер немалі гроші потрібні на реабілітацію Андрія. «У Трускавці 12-денний реабілітаційний курс коштує 14 тисяч гривень, а в інституті реабілітації в Києві місяць перебування — 24. Маємо знаходити ті гроші, незважаючи ні на що, бо бачимо, що ті курси синові дуже допомагають. Не повірите, але в інститут реабілітації ми занесли Андрія на носилках, а через два місяці він, опираючись на наші плечі, вийшов звідти своїми ногами. Цього року вперше за цей час разом з Андрієм прийшли на Великдень до бабусі, яка проживає у сусідньому під'їзді», — радіє, як дитина, пан Михайло.

«Як є гроші на «мерседеси», то мають бути й на лікування»

Цей явний прогрес так подіяв на чоловіка, що він повірив: шість таких реабілітаційних курсів — і хлопець зможе сам собі давати раду. Мета — чітка. Фініш — уже близько, вірить він. Справа за малим — знайти гроші на ту реабілітацію. І ось день у день з такою ж відчайдушністю, як колись відвойовував Андрія у смерті, пан Михайло веде наступ на чиновницькі кабінети. На дивані лежать стоси паперів листування.

ЛИШЕ ЦИФРИ

В Івано-Франківській області налічується понад 83 тисячі інвалідів, у тому числі війни, загальних захворювань, праці, з дитинства.

Щось дають, та йому треба багато — близько 200 тисяч гривень. Михайло Іванович стукає в усі двері й серця, бо не уявляє, як то кинути Андрія на півдорозі. Не для того він витягав його з того світу, щоб залишити навічно прикутим до ліжка. Дивно чоловікові: кругом шурхотять великі гроші, а йому показують порожні кишені.

«Найбільшим скарбом для кожної держави мала б бути людина, — розмірковує він. — Мені ж пояснюють, що в бюджеті нема стільки грошей для мого сина. А там передбачені кошти на дорогі «мерседеси»? — запитую їх. Якщо гроші на них десь вишукуєте, то й на лікування людини мали б знайти».

Пан Михайло чоловік гордий, та гляне на Андрія — і нема приниження, яке б він не переніс заради нього. Знову готовий зриватися та всоте кола по тих кабінетах мотати. Не має він права здаватися. Вони ж з Оксаною не вічні. Що буде з Андрієм, як не поставлять його на ноги? Та й усі їхні зусилля тоді, вся боротьба за його життя, все їхнє життя — ніби намарно.

А грошей треба й треба. Життя все нові випробування підкидає, ніби вони мало ще терпіли. «Кілька років тому в Андрія був нервовий спазм, він не міг ковтати їжу, і йому вставили в шию зонд, — журиться Михайло Іванович. — Зонд витягли аж через рік, краї рани за той час устигли зарубцюватися. А тепер треба робити операцію, щоб ту дірку, яка залишилася на шиї, «залатати». Я вже знайшов професора в Києві, який робить такі операції, але коштує вона щось 30 тис. грн. Знову потрібні гроші... Мені чиновники кажуть, що не лише у нас біда і не лише нам вони треба. Та хіба мені від того легше?»

Усе те чує Андрій. У вересні йому буде 27 років. У такі роки всі дороги, кажуть, відкриті. Та не для Андрія. Однак своє завдання-максимум він знає. «Ти ще нас на старості маєш доглядати. Маєш сам на себе заробляти», — постійно, як заклинання, каже батько. І повторює це так упевнено, наче проводить сеанс гіпнозу. Для Андрія проводить чи для себе — сказати важко, бо не знати, кому з них важче й кому той сеанс більш потрібний.

Син, здається, батька розуміє. Кліпає очима й з усіх сил тягнеться руками до штатива.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.
Фото автора.

Кожен узяв на себе посильну ношу, хоч загалом вона виглядала непосильною

Правди. І нічого, крім правди

Сьогодні — 8-ма річниця з дня зникнення журналіста Георгія Гонгадзе

По суті, за цей час майже нічого не змінилося. Хіба що до 8-ї річниці «приурочили» засудження трьох колишніх співробітників міліції, яких у вироку названо виконавцями вбивства Гонгадзе. Хіба що з плином часу ім'я Георгія обростає дедалі більшим славослов'ям з уст політиків і найвищих посадовців держави. Припускаю, живий Гія здорово повеселився б, якби дізнався, що він єдиний безкомпромісний журналіст, хто першим зважився на боротьбу з режимом, що його прізвище синонімом прикують до «символів свободи слова та людської гідності». У нього, наскільки пригадується, не було проблем з почуттям гумору...

Справжньої правди — не версій, не здогадок, не міфів — про цю загадкову історію суспільство так і не знає. Перша річниця зникнення, восьма... Сьогодні на Майдані Незалежності знову відбудеться акція пам'яті журналіста Гонгадзе: її учасники згадають не лише про Георгія, а й про всіх загиблих українських журналістів — запаленими свічками і восьмома хвилинами мовчання. Кожна хвилина — за рік, що віддаляє нас від 16 вересня 2000-го. Як і три попередні роки, організаторами акції є звичайні громадяни, тому все відбудеться без політичної тріскотні й партійних атрибутів: **вшанування пам'яті перестало бути мітингом і хоч у цьому можна побачити якесь зрушення після бурхливого ажіотажу довкола зникнення Георгія.** А може, просто окремі партійці тепер стрижуть політичні дивіденди на інших персонах.

Жалобні заходи відбудуться і у Львові — місті, де живе з невигойним болем і... надією мама Гії Леся Гонгадзе. Вона не прийде на Вечір пам'яті сина. «Я цього не знаю, мене це не цікавить і мені це не потрібне, — сказала вона журналістам. — **Я свого сина мертвим не бачила. І йти зі свічкою за своєю дитиною, якої я не бачила мертвою, я не буду, це аморально...** Нещодавно одержала від Президента Віктора Ющенка лист. Там сказано, що, згідно із закордонними експертизами, ці кості належать моєму синові. Їх така відповідь влаштовує, мене — ні».

Матір зрозуміти можна. Їй не потрібні ні вечори, ні пам'ятники її синові, ні визнання його мужності. Її не влаштовує слово «був» і, може, надія на «є» — попри експертизи, листи і вироки суду — й тримає її на цьому холодному, без сина, світі. Все інше збагнути неможливо. Чому? Чому ця кримінальна справа стала заплутанішою за вбивства американських президентів? Чому обвинувачувальники начебто замовників злочину перетворюються на їхніх же адвокатів? Чому в Генпрокуратурі так багато фахових імпотентів? Врешті-решт, цей давно виставлений суспільством діагноз — підтвердження неспроможності слідства чи його небажання сказати нам правду?

На вчорашній прес-конференції адвокат Мирослави Гонгадзе Валентина Теличенко поділилася враженням, що **ГПУ «імітує слідство про замовників й організаторів злочину.** Слідство невдале. Триває імітація». А українська влада задовольнилася переконанням міжнародного співтовариства, що виконавців убивства покарано. Крапка, як люблять тепер повторювати наші промовці?

...На вісім років стали старшими доньки Георгія. Чи знатимуть вони колись правду про історію зникнення не «борця за істину», не «символа свободи слова» журналіста Гонгадзе, а просто свого батька? Не крапка. Справа не завершена.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімку: акція вшанування пам'яті Георгія Гонгадзе і всіх загиблих журналістів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

У Борщівському краї цвітуть вишиванки

ТРАДИЦІЇ

Залюблена у борщівську вишивку пані Віра Матковська вже багато років колекціонує зібрані в тутешніх селах сорочки, вдягає у них хорові колективи, гурти. Колекціонерка каже: їй хочеться, щоб це воістину мистецьке чудо побачило якнайбільше людей.

Частину зібраних сорочок вона демонструвала під час фольклорно-мистецького фестивалю «В Борщівському краю цвітуть вишиванки», що відбувся минулої неділі у райцентрі Борщів на Тернопільщині. А ще презентувала чудовий фотоальбом «Борщівська сорочка», підготовлений на основі її колекції за власні кошти. Віра Григорівна зізналася, що дві з трьох її мрій: фестиваль і фотоальбом уже здійснилися. А ось над реалізацією ідеї створити студію, де б усі бажаючі могли не лише побачити створену попередніми поколіннями красу, а й продовжити її, оволодіти технікою борщівського вишиття, ще доведеться попрацювати.

Трирічний Гліб Рачковський також учасник фестивалю

Про збереження традицій як основну мету свята говорив і голова Борщівської райдержадміністрації Іван Чепесюк. Важливо, що ідеєю фестивалю перейнялися не лише районна влада, а й благодійники, без яких у таких масштабах він би не відбувся. Сам Іван Онуфрійович також у вишитій мамою сорочці. Зрештою, вишиванка стала своєрідною перепусткою на свято: у ній і голова Тернопільської облдержадміністрації Юрій Чижмарь, і заступник міністра культури і туризму Ольга Бенч, і почесна гостя фестивалю — голова наглядової ради Міжнародного благодійного фонду «Україна-3000», дружина Президента України Катерина Ющенко, і Орися Стефин з далекої Австралії, бабусі й дідусі, молодь, дітлахи... До речі, пані Катерина Ющенко завжди презентує борщівську вишивку, коли буває на прийомах за кордоном.

Кожне село демонструвало свої вишиванки. Тут і стародавні речі з бабусиних скринь, і доробки сучасних майстринь. Краса — очей не відвести. Що не село — то свій неповторний стиль, свій фольклор, співанки. Ось сидить за прялкою у чудово вишитому народному строї 73-річна Марія Юрців із села Дністрового. «У нашому селі кожен вишиває, — каже пані Марія. — Мої діти якось не дуже цікавилися цим заняттям, а онуки охоче беруться за голку. Радію з того, що є кому передати своє ремесло».

Хто споглядав вишиванки, насолоджувався співами, витанцьовував на центральному майдані міста, а хто смакував борщем, варениками, пампушками, адже паралельно відбувався фестиваль борщу «Борщ» їв». Хоча питання про походження назви міста Борщів спірне, але мешканці району не безпідставно вважають, що кращого, як у них, борщу ніде не варять. Тут навіть склали пісні на славу цієї любої, як співається в одній з них, страви. Що й казати, свято «У Борщівському краї цвітуть вишиванки» вдалося на славу. За словами Ольги Бенч, час зробити його всеукраїнським.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Історична довідка

Борщівська вишивка — унікальне і неповторне явище нашої культури. Найбільш відомі не лише в Україні, а й за її межами вишиті чорним сорочки. Побутує легенда, що так жінки виливали на полотні свою печаль ще з часів татарських набігів на цю частину українського Поділля. А мистецтвознавці вважають, що на сьогодні залишилися два найпопулярніші види вишивки: полтавська та борщівська — як феноменальне явище, в якому закарбовані фрагменти трипільської культури. На жаль, техніку вишиття стародавніх сорочок, зокрема колодку, крученку, нині повторити практично неможливо.

До речі

У рамках свята відбулася наукова конференція «Борщівська вишивана сорочка у контексті українського національного костюма», в якій взяли участь науковці України та Польщі, представники інститутів краєзнавства, музеїв, центрів народної творчості. Започаткували на фестивалі і вишивання кількаметрового бутафорського рукава борщівської сорочки. Продовжать його вишивати майстрині кожного села району з тим, щоб продемонструвати готову роботу на фестивалі наступного року.

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Дружба гірше від неволі,

або Чому Кремль дбає лише про закордонних співвітчизників

До 1 жовтня Україна й Росія мають визначитися з баченням подальшої долі найважливішого для двосторонніх відносин Договору про дружбу, співробітництво і партнерство. Бо заклики до його розірвання, що лунають з уст маячливих російських держдумівців чи гарячкових українських радикалів, залишаються «гласом» даремно «волаючих» з трибун: сусідів не вибирають і навіть з не дуже приязними бажано жити в мирі.

Визначена дата ще не настала, але з обох столиць уже встигли обмінятися офіційними характеристиками на методи дружби й співробітництва партнера. Сподіваючись, що Договір буде продовжено на наступні десять років, МЗС РФ проте дозволив собі в уже звичній, далекій від правил дипломатії, формі звинуватити українську сторону в недружній до Росії політиці.

Перелік наших «гріхів» доволі об'ємистий, хоча не новий. Підніміть будь-яку заяву відомства Сергія Лаврова, що стосується українського питання, і ви переконаєтеся, що тамтешні чиновники-автори не надто переймаються творчими муками. Тут і «курс на прискорений вступ до НАТО, що суперечить інтересам безпеки Росії». Тут і вболівання за «братів своїх менших» — український народ, волю якого при цьому нехтують. Тут і «постійне мусування питання про терміни перебування Чорноморського флоту РФ на території України», тим часом як у Москві твердо переконані, що наші войовничі квартиранти — від бушлата до крейсера «Москва» включно — є «стабілізуючим чинником як у відносинах між Росією й Україною, так і в контексті регіональної стабільності» (! — **Авт**.). Тут і негостинність до «видних» російських політиків, які взяли собі за звичку курсувати до нас з періодичністю московського експреса з «ушатами» каламуті на «братню» Україну.

Про «негативні явища в гуманітарній сфері» і згадувати не хочеться: який тамтешній діяч не любить швидкої «їзди» на заяложеній від постійного вжитку темі — «ущемлення» російської мови в Україні та прав її носіїв.

До реєстру нових звинувачень додалася хіба що провина української влади за неправильне розуміння миротворчої місії Росії: «Ми не почули слів жалю і співчуття у зв'язку із загибеллю мирних жителів Цхінвалі і російських миротворців. Навпаки, президент України намагався покласти провину за кровопролиття на Росію. При цьому в Києві завзято замовчують той факт, що своїм постачанням важкого озброєння грузинській армії українська сторона несе частку відповідальності за пролиту кров» (цікава логіка авторів заяви: якщо зважити на обсяги постачань зброї самою Росією, то Москва потонула б у морі пролитої у світі крові. — **Авт**.).

Одне слово, «не введи нас у спокусу, але визволи від лукавого». Тобто хоч «така політика офіційного Києва веде до погіршення двосторонніх відносин і викликає в Росії глибоку стурбованість», але, «усвідомлюючи свою історичну відповідальність за долю російсько-українських відносин (? — **Авт**.) і прагнучи зміцнювати дружні зв'язки з українською державою, ми виходимо з того, що Договір 1997 року буде продовжено...». І як «Амінь» — сподівання, що всі здорові політичні сили країни-партнера не допустять порушення принципів Договору «з повним урахуванням обставин його набуття чинності». В контексті «історичної відповідальності» сподівання на якісь обставини просто-таки лиховісне...

На це загадкове посилання звертає увагу в заяві-відповіді й наш МЗС: «Намагання Росії дестабілізувати ситуацію в Україні через виплекану п'яту колону, яка чомусь позиціонується як «здорові політичні сили», не мають перспективи... **Україна за жодних обставин не входитиме до сфери так званих привілейованих інтересів будь-якої країни».** Зовнішньополітичне відомство попереджає «стурбованих» колег, що доля наших відносин «залежить від здатності російської сторони нарешті усвідомити той очевидний факт, що Україна вже 17 років є незалежною державою». І має таке саме право, як і її «дбайлива про всіх і вся» сусідка, на вибір зовнішньополітичного курсу, на захист державної мови, на об'єктивне висвітлення власної історії. Крім прав не забуває вона і про зобов'язання: чітко виконувати угоду з ЧФ, але нагадує про соромливо опущені слова — тимчасове перебування і до 2017 року. Ось і все «мусування питання».

А тепер абстрагуємося трохи від дипломатичних «реверансів». Якби нам вказували на «привілейоване» місце лише високопосадові кремлівські чиновники, було б півлиха для наших відносин. **Гірше, що бацилу «історичної обраності» росіянам прищеплюють з ніжного малолітства.** До моєї сусідки на канікули з Липецька приїхала онука, послухали б ви, яку «істину» глаголить десятилітнє дитя. І про те, що «Крим обов'язково заберемо назад», і про Медведєва-Путіна, «які повинні скинути Ющенка і Саакашвілі, бо вони за НАТО», і про російський народ, «найголовніший на світі». Здається, навіть бабуся збентежилася, коли улюблена внучка за відмову купити чергову ляльку обізвала її «проклятой хохлушкой».

Це — лише один приклад. У масовості «імперського психозу» переконалася й з інших фактів — хоча б із розмов у Криму відпочивальників з російських губерній. Здається, що у людей немає власних проблем, вони забувають, що дистанція від надмірно пишної столиці обернено пропорційна їхнім статкам — від'їдьте на сотню кілометрів від московських вокзалів: де знаменитий захист «соотечествєнніков»? Чому нинішніх «самодержців» цікавлять лише закордонні земляки, а не власна п'яна й злиденна глибинка — ганьба для супернафтодоларової держави? Відповідь на це запитання можуть перекрутити лише «здорові політичні сили», названі для лаконічності в заяві українського МЗС «п'ятою колоною».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Оголошення
про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів і робіт

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "Шосткинське підприємство "Харківенергоремонт"
1.1. Юридична адреса: 41100, м. Шостка, Сумської області, вул. Прорізна, 17.
1.2. Поштова адреса: 41100, м. Шостка, Сумської області, вул. Горького, 14а.
1.3. Контактні телефони: (05449) 7-35-12, факс (05449) 7-35-12.
2. Інформація про товари, роботи, що закуповуються:
- Послуги страхування цілісного майнового комплексу по виробництву, транспорту ванню тепла та електричної енергії в м. Шостка;

Місце та строк надання послуг: м. Шостка, ТОВ "ШП "Харківенергоремонт", жовтень 2008 р. - жовтень 2009 р.
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: м. Шостка Сумської області, вул. Горького, 14а, каб. 310, до 12.00 07.10.2008 року, плата за отримання тендерної документації: безкоштовно, особисто або поштою.
4. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: м. Шостка Сумської області, вул. Горького, 14а, каб. 38, 14.00 07.10.2008 року
5. Додаткова інформація: кваліфікаційні вимоги - наявність необхідного досвіду страхування енергетичного обладнання, info@shkhaer.com.ua, контактна особа Щеголева Ольга Юріївна.

АТЗТ « Промінь» повідомляє, що 31 жовтня 2008 року о 10.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 121, відбудуться загальні чергові збори акціонерів.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 9.00 год. до 9.30 год.

Порядок денний:
1. Звіт Генерального директора про результати підприємства за 2007 рік.
2. Звіт Спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження річного балансу АТЗТ « Промінь».
5. Інші питання.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації

1. Майно підприємства банкрута ВАТ "Сільгоспетхніка" майновий комплекс виробничого підрозділу смт Базалія, до складу якого входять об'єкти нерухомості в кількості 8 одиниць, заг.пл. 3397,9 кв.м., споруди в кількості 5 одиниць, обладнання та інше майно в кількості 169 одиниць. Стартова вартість 409556.00 грн. Дата торгів 29.09.2008р.

2. Майно, що належить Старокостянтинівському заводу ковальсько пресового устаткування - майновий комплекс станція технічної води, м.Старокостянтинів, вул. І.Франка,20. Дата торгів 17.10.2008р.

Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

№ п/п	Назва обєкту	Інв.№	Рік введення в експл	Первісна вартість	Сума зносу	Технічна характеристика	Початкова вартість грн
1	Площадка тех..води	3464	1989	233321,26	138125,38	Не придатна для подальшого використання, потребує капітального ремонту	95195,88
2	Площадка пит. води №1	3456	1989	13874,08	4924,04		8950,04
3	Площадка пит води №2	3466	1989	13874,08	4924,04		8950,04
4	Площадка пит. Води №3	3467	1989	13874,08	4924,04		8950,04

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Ухвалою Господарського суду Сумської області від 22.01.2007 р. по справі № 8/464-06 введено процедуру проведення санації ДНВП «Фотомаш». Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Корнілова Євгенія Олександровича (ліцензія Мінекономіки серія АБ № 116045 видана 15.11.2004 р.). Особи, що бажають взяти участь в санації боржника, можуть подати керуючому санацією заяву про участь у санації боржника та пропозиції відносно санації. Заяви приймаються за адресою: 40830, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408, тел./факс 8 (0542) 619-837.

19 вересня вийшов з друку черговий 43-й випуск **«Бюлетеня автотоварознавця»** періодичний додаток до **«Методики товарознавчої експертизи і оцінки дорожніх транспортних засобів»**, затвердженої Наказом Міністерства юстиції України і Фонду державного майна України № 142/5/2092 від 24.11.2003 року. Зацікавленим особам за довідками звертатись до телефонами: **(0622) 53-45-74**, і по факсу: **(0622) 53-26-13**.

"НАСК "Оранта" повідомляє, що у зв`язку із втратою бланків Полісів обов`язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (ОСЦПВВНТЗ) та бланків спеціальних знаків встановленого зразка, вважати недійсними
1) Поліси ОСЦПВВНТЗ СЕРІЇ ВА, з номерами: 2946392 - 2946395
2) та спеціальні знаки СЕРІЇ СІ, з номерами: 515019 - 519021; 515024.

Ухвалою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 13.08.2008 року по справі №18-10-14-10/2016 визнано недійсною мирову угоду та поновлено провадження у справі про банкрутство державного підприємства «Машинобудівний завод «Оризон» (Черкаська обл., м. Сміла, вул. Мазура, 24, код ЄДРПОУ 32480440), поновлено процедуру розпорядження майном боржника та дію мораторію на задоволення вимог кредиторів. Поновлено повноваження розпорядника майна боржника — арбітражного керуючого Бойко Людмили Іванівни (ліцензія серії АВ № 347196 від 5.10.2007 р.). Заяви кредиторів щодо незадоволених боржником грошових вимог (в межах затвердженого реєстру вимог кредиторів, приймаються за адресою: 20700, Черкаська обл., м. Сміла, вул. Леніна, 60, т. 8 (04733) 4-22-12).

Круглу печатку Відкритого акціонерного товариства «Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву» -ВАТ «КиївЗНДІЕП» вважати недійсною у зв'язку з її заміною.

Постановою Господарського суду Сумської області (40022, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) від 18.08.2008 року по справі № 12/106-05 Відкрите акціонерне товариство «Конотопський електромеханічний завод» (41600, м. Конотоп, вул. Червонозаводська, 5, код 31716652) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кривенко Бориса Григоровича (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АБ № 116043 від 15.11.2004 р.). Місцезнаходження: 40030, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408; тел./факс 8 (0542) 619-837.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області та керуючий санацією Державного дослідного господарства "Світанок" Інституту механізації тваринництва УААН
повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Побутова будівля (літ.А) площею 17,2 м², що знаходиться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Августинівка, вул. Жовтнева, 57. Початкова ціна продажу 4004,40 грн., з ПДВ;

Лот №2: Склад матеріальних цінностей (літ. А) площею 234,3 м², замощення І, що знаходиться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1б. Початкова ціна продажу 58501,20 грн., з ПДВ;

Лот №3: Гараж на 12 тракторів (літ.А) площею 292,1 м², замощення І, що знаходиться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1г. Початкова ціна продажу 78607,20 грн., з ПДВ;

Лот №4: Ремонтна майстерня і пункт технічного обслуговування (літ.А, А1) площею 656,9 м², що знаходяться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1д. Початкова ціна продажу 139682,40 грн., з ПДВ;

Лот №5: Механічне сховище на 2000 тон (літ.А) площею 720,3 м², замощення І, що знаходиться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Світанок, вул. Українська, 31 а. Початкова ціна продажу 164140,80 грн., з ПДВ;

Лот №6: Коровник дворядний (літ.А) площею 1309,8 м²,навіс (літ.Б), огорожа №1, замощення І, що знаходиться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Привітне, вул. Верхня, 3б. Початкова ціна продажу 167800,80 грн., з ПДВ;

Лот №7: Склад матеріальних цінностей (літ.А), площею 733 м², контрольно-пропускний пункт (літ.Б), навіс (літ.В), ворота №1, огорожа №2, замощення І,ІІ. що знаходиться за адресою: Запорізька область, Запорізький р-н, с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1а. Початкова ціна продажу 194716,80 грн., з ПДВ;

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 17 жовтня 2008 р. включно, час прийому: Пн.-Пт.-11.00-16.00. Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 21 жовтня 2008 р. о 10.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 14.08.2008 р. (справа № 24/257-б) визнав відсутнього боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Мєртольді» (03150, м. Київ, вул. Тельмана, 5, рахунок 26003000315301 в ВАТ «Агрокомбанк», МФО 322302, ЄДРПОУ 33494962) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дударенко А. А., ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 158324 від 30.10.2006 р., серія АВ, яка проживає за адресою: м. Київ, вул. Руднєва, 49/20, кв. 77. Претензії кредиторів відсутнього боржника приймаються протягом місяця з моменту опублікування даної об'яви.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Київський апеляційний господарський суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання на посаду судді Київського апеляційного господарського суду безстроково **Поляк Олени Іванівни.**

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 18.08.2008 р. по справі № 44/178-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ЗАТ «Стожари» (03057, м. Київ, вул. Смоленська, 31/33, код 24587234, рах. 26001010027 в Солом'янському від. ПІБ, МФО 322432. Ліквідатором призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ № 271582 від 30.11.05, поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 157.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справу про банкрутство Виробничо-наукового об'єднання птахівничої промисловості «Укрптахопром», код 00858792, м. Київ - 01011, вул. Панаса Мирного, 28, п/р № 2600477285054/980/840 в ВАТ «Укрексімбанк» м. Київ, МФО 322313, справа № 15/800-б. Арбітражним керуючим призначений Горбач С. Ф., ліцензія АВ № 158063 від 12.01.2007 р., м. Українка, а/с 45, т. 249-99-24, 8-067-464-39-64.

До уваги акціонерів ЗАТ "Укрпиво!

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів товариства відбудуться 04 листопада 2008 року в м. Києві за адресою: вул. Б. Грінченка, 1, актовий зал. Початок о 12.00 год.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Вибори Наглядової Ради та Голови Наглядової Ради ЗАТ "Укрпиво".
2. Вибори Ревізійної комісії ЗАТ "Укрпиво".
3. Призначення Генерального директора ЗАТ "Укрпиво".

Акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу.

Уповноваженим особам - довіреність та документ, що посвідчує особу.

Реєстрація акціонерів відбудеться з 9.00 до 11.30 годин, кімната №112, 1-й поверх.

Телефон для довідок (044) 278-33-95.

Дирекція ЗАТ «Укрпиво».

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі № 9/28 від 22 липня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Хлібороб», ІК 30717524 (с. Бронне, Березнівський район, Рівненська обл., 34611). Постановою Господарського суду Рівненської області по справі № 9/37 від 20 серпня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємця Грицюка Олександра Петровича, ІН 1921717959 (пров. Шкільний, буд. 1, смт. Квасилів, Рівненський район, Рівненська область, 35350). Ліквідатором вищевказаних підприємств-банкрутів призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АВ № 397177 від 17.06.2008 р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл., м. Рівне, 23, абонентська скринька № 27, тел. 8-067-314-42-14).

Оголошення про виклик до суду

У провадженні Армянського міського суду АР Крим знаходяться цивільні справи за позовом ВАТ АСУ 267 «Механомонтаж» до Мотейко С. Г., Чернікова А. М., Лабага І. В., Ісьенко М. М., Зіненко Н. А., Устінової С. В., Гережун М. А., Коротаєвої В. М., Гамаєва М. М., Червоняк А. М., Бардикіна Є. В., Петрикова М. М., Гаврилової В. Г., Авдюкової Н. А. про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням. Розгляд справ призначено на 23 вересня 2008 року об 11 годині 15 хвилин в приміщенні суду (м. Армянськ, АР Крим, вул. Шкільна, 4, суддя Л. П. Шестаковська, тел. 3-03-38).

Суд викликає як відповідачів

Мотейко Сергія Генриховича, Чернікова Анатолія Миколайовича, Лабага Ігоря Вікторовича, Іське̇нко Михайла Михайловича, Зіненко Наталію Анатоліївну, Устінову Світлану Володимирівну, Гережун Марину Анатоліївну, Коротаєву Валентину Миколаївну, Гамаєва Михайла Миколайовича, Червоняк Аліка Миколайовича, Бардикіна Євгена Васильовича, Гаврилову Віту Георгіївну, Авдюкову Наталію Анатоліївну, Петрикова Миколу Миколайовича.

Останні місце проживання відповідачів: АР Крим, м. Армянськ, вул. Іванішева, б. № 12.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки справа розглядатиметься за їх відсутності.

Постановою Господарського суду Львівської області по справі № 4/112 від 10 липня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Дочірнього підприємства «Львівська сільськогосподарська машинно-технологічна станція» Національної акціонерної компанії «Украгролізинг», код ЄДРПОУ 32562177 (вул. Січових Стрільців, буд. 7, смт. Лопатин, Радехівський район, Львівська область). Постановою Господарського суду Львівської області по справі № 29/11 від 18 червня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Компанія «Спецавтотехніка», код ЄДРПОУ 33773560 (м. Буськ, Львівська область). Ліквідатором вищевказаних підприємств-банкрутів призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АВ № 397177 від 17.06.2008 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. 8-067-314-42-14).

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 453-44-56, факс 449-85-62

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 28.07.2008 р. у справі № 10/137-08 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Цукровий завод «Махаринецький» (юридична адреса: 22141, Вінницька область, Козятинський район, с. Махаринці, р/р 26003994 в Вінницькій філії ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 302624, код ЄДРПОУ 34377354).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Глєбова Василя Федоровича (ліцензія АВ № 1588475 від 04.12.2006 р., адреса: с. Лука-Мелешківська, вул. Вінницька, 26, Вінницький район, Вінницька область, тел. 80974918490).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 діб з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 14.08.2008 р. (справа № 24/269-б) визнав відсутнього боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «СВ-Ресурс» (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, 3, рах. 26500001030986 в ДФ ВАТ «Автокразбанк», МФО 335764, ЄДРПОУ 31278609) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дударенко А. А., ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 158324 від 30.10.2006 р., серія АВ, яка проживає за адресою: м. Київ, вул. Руднєва, 49/20, кв. 77.

Претензії кредиторів відсутнього боржника приймаються протягом місяця з моменту опублікування даної об'яви.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) 27.08.2008 р. винесено постанову по справі № Б11/219-08, якою товариство з обмеженою відповідальністю «СССР» (Київська область, Києво-Святошинський район, м. Вишневе, вул. Промислова, 5, код ЄДРПОУ 30961116), було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Бородія Олександра Васильовича (ліцензія серії АБ № 271608 від 20.12.2005 р.), поштова адреса: 02068, м. Київ, а/с 48, телефон 8 (044) 223-86-37.

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 27.08.08 р. по справі № Б-39/84-08 було визнано банкрутом ПП "ІНКОМТРАНС" (код ЄДРПОУ 35568737, м. Харків, вул. Шатілова дача, 4, кім. 506) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ПП "ІНКОМТРАНС" призначено арбітражного керуючого Мороза Сергія Вікторовича (ліцензія серії АВ № 081045 від 18.05.06 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця від публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 10068.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи ПП "ІНКОМТРАНС" (код ЄДРПОУ 35568737) вважати недійсними.

Постановою господарського суду Харківської області від 27.08.08 р. по справі № Б-39/87-08 було визнано банкрутом ПП "СПЕЦКОМЕРЦСЕРВІС" (код ЄДРПОУ 35469037, м. Харків, вул. Шатілова дача, 4, кім. 506) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ПП "СПЕЦКОМЕРЦСЕРВІС" призначено арбітражного керуючого Загребельного Георгія Сергійовича, ліц. серії АВ № 347324 від 06.12.07 р. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця від публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 10068.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи ПП "СПЕЦКОМЕРЦСЕРВІС" (код ЄДРПОУ 35469037) вважати недійсними.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 26.09.2008 р. по справі № Б-48/104-08 товариство з обмеженою відповідальністю "ГРОНДО" (код 34698652, адреса: 61013, м. Харків, вул. Шевченка, 317; п/р 26005010027 у Харківській філії ТОВ "Унікомбанк", МФО 350006) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бреуса Р.А. (ліц. АБ № 116047 від 2.11.04 р., 61018, Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 12 серпня 2008 року по справі № Б-21/280 визнав боржника Приватне селянське (фермерське) господарство «Тишківське» (78124, Івано-Франківська область, Городенківський район, с. Тишківці, вул. Шухевича, 5, код ЄДРПОУ 30586620) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Хлібейчука Ігора Михайловича (77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Миру, 10, ліцензія арбітражного керуючого серія АВ № 307222 від 23.01.2007 року).

Ухвалою від 07.07.2008 р. у справі № 12/39б Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Державне підприємство «Антрацитвугілересурси» (ідентифікаційний код № 23477354, 94613, Луганська область, м. Антрацит, вул. Петровського, 15/16) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Островського Вадима Анатолійовича (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, буд. 2, кв. 32; ліцензія АБ № 116234 від 19.01.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою від 29.07.2008 р. по справі № 4/67 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Мар'янівське» (Полтавська обл., Гребінківський р-н, с. Мар'янівка, код ЄДРПОУ 03771946) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія № 116108 від 15.12.2004 р.), 36002, м. Полтава, вул. Фрунзе, 113-б, кім. 1, тел/факс (0532) 59-22-88.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів з дня оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (м. Донецьк, 83048, вул. Артема 157), справа № 45/181б, Акціонерне товариство закритого типу «Донецький хімічний завод» (ЄДРПОУ 05761726), що зареєстроване за адресою: м. Донецьк, 83030, вул. Баумана, 1в, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Вороб'йова Лілія Анатоліївна (ліцензія серія АБ № 176011, адреса: м. Донецьк, 83004, вул. Батищева, 7\7, зв'язок поштою: м. Донецьк, 83018, а/с 5263).

Заяви кредиторів приймаються в установлений законом термін.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) ухвалою від 26.06.2008 р. порушено справу № 9/31 про банкрутство приватного підприємця Обода Павла Івановича (33000, м. Рівне, вул. Орлова, 40. Ідентифікаційний код 2112303911, р/р 26054360325001 в Рівненській філії ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 333391). Розпорядником майна призначено Саюка Юрія Віталійовича (Ліцензія АВ № 158543 від 18.01.2007 р., 35700, Рівненська обл., м. Здолбунів, вул. Шкільна, 39/7).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області від 04.09.2008 р. по справі № 14/786/07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Торговий дім «Новобузький» (вул. Маяковського, 28, м. Новий Буг, Миколаївська область, код ЄДРПОУ 31535968). Ліквідатором призначено Кияновську Л. В., ліцензія АВ № 307234 від 23.01.2007 р., адреса для кореспонденції: 54034, м. Миколаїв, а/с 2; тел. 8 (096) 6305509.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 02.09.2008 р. по справі № 10/139 приватне підприємство «ЛВ-КОМПЛЕКТ» (м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71, офіс 807) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кноблох Ірину Вікторівну, ліцензія АВ № 307318 від 12.03.2007 р., адреса: м. Кіровоград, вул. Тімірязєва, 49, к. 8.

Донецький окружний адміністративний суд викликає відповідача ПП «Схід Експрес» (код за ЄДРПОУ 34304904), юридична адреса: 83054, м. Донецьк, вул. Економічна, 34-а, в судове засідання по адміністративній справі № 2-а-16660/08 за позовом ДПІ у Київському районі м. Донецька про зобов'язання вчинити певні дії, що відбудеться 07 жовтня 2008 року о 09 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: 83062, м. Донецьк, вул. Ткаченко, 140-а.

Явка відповідача є обов'язковою.

Суддя Ю. А. Ісаєнко.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справу про банкрутство ТОВ «Логістік - Транс - Груп», код 32555023, м. Київ - 01004, вул. Дарвіна, 8а, п/р № 26007301003122/980 в АКБ «Трансбанк» м. Київ, МФО 300089, справа № 28/230-б. Арбітражним керуючим призначений Горбач С. Ф., ліцензія АВ № 158063 від 12.01.2007 р., м. Українка, а/с 45, т. 249-99-24, 8-067-464-39-64.

Господарський суд Київської області, 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, буд. 16, Постановою по справі № Б11/237-08 від 03.09.2008 року визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «САЛТІС» (адреса: 07313, Київська область, Вишгородський район, с. Катюжанка, вул. Кичигіна, буд. 5-А, код ЄДРПОУ 33764802), рах. 26009000477801 в ВАТ «Аграрний комерційний банк», МФО 322302, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія «Діловий партнер» (код ЄДРПОУ 33599716, адреса: м. Київ, вул. Артема, буд. 1/5, офіс 701).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду Київської області.

Господарський суд Київської області, 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, буд. 16, Постановою по справі № Б11/238-08 від 03.09.2008 року визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «КОВСИН» (адреса: 08154, Київська область, Києво-Святошинський р-н, м. Боярка, вул. 40 Років Жовтня, буд. 36, код ЄДРПОУ 33220519), рах. 26005000476301 в ВАТ «Аграрний комерційний банк», МФО 322302, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія «Діловий партнер» (код ЄДРПОУ 33599716, адреса: м. Київ, вул. Артема, буд. 1/5, офіс 701).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду Київської області.

ЗАТ "Страхова компанія "Еталон" повідомляє, що бланки страхових свідоцтв у кількості 242 шт.: серія Б №№ 5278871-5278876, 4554534, 4554839, 4554993-4554994, 4555281-4555283, 4556062, 4556333, 4556508, 4556602, 4557267, 4557344, 4557582, 4557861, 4557971-4558000, 4558082, 4558343, 4558376, 4558671, 4558672, 4558678, 4558710, 4558711, 4558721-4558727, 4558733, 4558780, 4558782, 4558823, 4559591, 4559594, 4560171, 4560277, 5270132, 5270411, 5270451, 5270453, 5270630, 5270637, 5270736, 5270892-5270895, 5270910, 5270971-5270980, 5271446, 5271609, 5273043, 5273280, 5273338, 5273485, 5274269, 5274302, 5275939, 5276346, 5276416, 5276682, 5276712-5276716, 5276742-5276746, 5276759-5276767, 5276770, 5276774-5276777, 5276800, 5278455-5278460, 5278537, 5278709, 5278836 були втрачені, а тому є недійсними.

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою № 4/67-08 від 26.06.2008 року визнав банкрутом приватного підприємця Савченко Анатолія Івановича (41615, Сумська обл., м. Конотоп, вул. Клубна 103/1, ід. код. 2094603376) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пономарьова Ігоря Ілліча (ліцензія АВ № 158352 від 30.10.2006 р.), 41615, Сумська обл., м. Конотоп, вул. Лазаревського, 15/2, тел. 6-79-12. Заяви кредиторів приймаються в місячний термін з дати оголошення.

ДПІ у Шевченківському районі м. Києва повідомляє СПД—фіз. особу Квітку С. І. (2352511933) про судове засідання у справі № 13/120 за позовом ДПІ у Шевченківському районі м. Києва до СПД-фіз. особи Квітки С. І. про стягнення 17516,02 грн., яке відбудеться 23.09.2008 р. об 11:00 в приміщенні ОАС м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 10, третій поверх, 7 кабінет.

Постановою Господарського суду Луганської області по справі № 12/44б від 28.08.2008 р. Закрите акціонерне товариство «Трест Лисичанськхімнафтобуд», Луганська обл., м. Лисичанськ, вул. Свердлова, 349, код ЄДРПОУ 01241036, р/р № 26009301003433 в Лисичанській філії АКБ «Форум» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі № 12/44б призначено арбітражного керуючого Клименко Михайла Анатолійовича, ліцензія серії АВ № 081182 від 08.08.2006 р., який мешкає за адресою: 93108, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 312, кв. 17.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) за ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 19.08.2008 року по справі № 8/96 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватної агрофірми «Романівська» (код ЄДРПОУ 04951057; 80000, Львівська область, Сокальський р-н, с. Романівка; Р/р 26000319134001, ВАТ КБ «Надра», МФО 325978), ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мельник Вікторію Борисівну (Ліцензія АВ № 347152 від 13.08.2007 року, яка проживає за адресою: Львівська обл., м. Соснівка, вул. Галицька, 7/58).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) 27.08.2008 р. винесено постанову по справі № Б11/221-08, якою товариство з обмеженою відповідальністю «Аспарагус» (Київська область, Києво-Святошинський район, м. Вишневе, вул. Промислова, 5, код ЄДРПОУ 30781610), було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Бородія Олександра Васильовича (ліцензія серії АБ № 271608 від 20.12.2005 р.), поштова адреса: 02068, м. Київ, а/с 48, телефон 8 (044) 223-86-37.

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 29.08.2008 р. у справі № 12/96/08 ПП «КОРНЕЛІЯ 2007» (код ЄДРПОУ 35147442), розташоване за адресою: 69084, м. Запоріжжя, вул. Карпенка-Карого, 60, к. 30, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ № 116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, буд. 18, кв. 17, тел. 8 (061) 764-32-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

СПОРТ

№ 175 (4425) ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2008

17 вересня в Україні хмарно з проясненнями, місцями дощі. Вітер північно-східний, 7—12 м/с, у південній частині місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 5—10°, на узбережжі морів до 18°, на півночі Лівобережжя 2—4° тепла, на грунті місцями заморозки 0—3°; вдень 11—16°, в Криму до 25°.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ВЕРЕСНЯ

❐ **1658**. Гадяцький договір. Угода Івана Виговського з польським урядом про перехід України під владу Польщі. ❐ **1883**. Народився письменник, актор і режисер Леонід Пахаревський. ❐ **1930**. Польський уряд розпочав проведення так званої пацифікації (умиротворення) українського населення Галичини у відповідь на саботажні дії ОУН проти польських колоністів. ❐ **1944**. Радянські війська ввійшли до столиці Болгарії — Софії. ❐ **1964**. У Москві відкрився Всесвітній форум молоді. ❐ **1967**. Помер Павло Тичина.

Табло Параолімпіади

Минулі вихідні виявилися врожайними для українських параолімпійців. Здобуті нагороди дозволили їм продовжити перебування в еліті.

Золоті медалі вибороли: **Василь Ліщинський** (метання диску, F11/12), **Олексій Федина** (плавання на дистанції 100 м брасом, SB13) — 1.04,63 (світовий рекорд), **Дмитро Виноградець** (50 м вільним стилем, S3) — 42,60 (світовий рекорд), **Оксана Зубковська** (стрибки у довжину, F12) — 6.28 (світовий рекорд), **Максим Веракса** (50 м вільним стилем, S12) — 23,43 (світовий рекорд **і четверта (!) золота нагорода Максима у Пекіні**).

Срібні медалі здобули: Оксана Ботурчук (біг на 400 м, T12), Сергій Кліпперт (100 м на спині, S12), Вікторія Кравченко (біг на 200 м, T37), Олексій Федина (100 м на спині, S13).

Бронзовими призерами стали: Олександр Ясиновий (метання диску, F11/12), Максим Веракса (100 м на спині, S12), Віктор Смирнов (100 м на спині, S11), Олена Акопян (50 м батерфляєм, S6).

На той час Україна мала 20 золотих, 15 срібних і 24 бронзових медалей та загальнокомандне четверте місце.

На знімку: фрагмент півфінального матчу футболістів Україна—Бразилія — 6:0.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Нове «гніздо» для «Дніпра»

Нинішня арена «Дніпра», яку побудували у центральній частині Дніпропетровська на місці колишнього стадіону «Металург», дуже схожа на стадіон німецького клубу «Боруссія» (Менхенгладбах). Генеральним замовником будівництва був Футбольний клуб «Дніпро», а генеральним підрядником — німецька фірма «Гохтайф». Стадіон розрахований на 31 тисячу глядачів, загальна вартість проекту сягає 40 мільйонів євро.

Приймаючи новобудову в експлуатацію, державна комісія відзначила високу якість робіт. Проект створювали з урахуванням усіх вимог УЄФА і ФІФА, тому тут можна буде проводити матчі будь-якого рівня під егідою цих організацій.

Як і його попередник, новий стадіон орієнтований за віссю північ—південь. Його можна розділити на дві частини: «холодну» й «теплу» зони. «Холодна зона» — це південна, східна і північна трибуни, де для вболівальників під прозорим навісом встановлено індивідуальні складані сидіння. У районі розміщення реклами, поблизу футбольного поля, передбачені місця для інвалідів. По всьому периметру стадіону розміщені торговельні пункти і туалети.

У «теплій зоні» — трибуна для VIP-персон, розрахована на 293 місця, офіси для спонсорів, роздягальні команд, приміщення для лікарського обстеження гравців і суддів, приміщення для проходження допінг-контролю, медпункт, тренажерна зала, сауна з кімнатою відпочинку, басейн, масажні кабінети, прес-ложа, закриті кабіни для теле- і радіокоментаторів, музей клубу, ресторан, буфети для коментаторів і персоналу, торговельні точки.

Від дощу і сонця захищені лише трибуни: частково цей консольний навіс виконано із макролону — прозорого матеріалу, який забезпечує достатнє проходження сонячних променів. Газон, щоб він мав достатньо освітлення, навісом не накривали. Він складається з кількох шарів, тому зіпсовані ділянки можна після матчу оперативно замінити. Футбольне поле обладнане підігрівом та системою автополиву.

На стадіоні встановлені два відеотабло площею 60 кв. метрів кожне, система штучного освітлення, що працюватиме у трьох режимах: телевізійної трансляції матчу, гри без телепоказу, тренувальному режимі. Поруч передбачені автостоянки, а до Євро-2012 , як повідомив міський голова Іван Куліченко, планується побудувати сучасний підземний паркінг для легкових автомобілів з комплексом технічного обслуговування, автомагазином, шиномонтажем та ремонтною майстернею. Нагорі буде стоянка для автобусів та автомобілів, які використовуються для підвезення устаткування й телекомунікацій, а також, згідно з вимогою УЄФА, — майданчик для накопичення футболістів команди суперника.

Першими на футбольне поле стадіону «Арена-Дніпро» у день його відкриття вийшли ветерани «Дніпра», а також зірки футболу із «Спартака» (Москва) та «Динамо» (Київ) тих часів, коли дніпропетровська команда була на вагу золота. А вже наступним, за словами голови обласної федерації футболу Андрія Павелка, може стати домашня гра «Дніпра» із запорізьким «Металургом».

P. S. Отже, після урочистої частини відбулося дві поєдинки. В першому, як і 25 років тому в «золотому» матчі, зустрілися «Дніпро» і московський «Спартак». Цього разу — 1:1 (Литовченко — Онопко). Учасники грали в таких складах:

«Дніпро» — Краковський, Кутузов, Ділай, Лисенко, Павлов, Кузнєцов, Литовченко, Лютий, Федоренко, Устинов, Таран. На заміну виходили: Консевич, Миргородський, Пучков, Багмут, Назаренко, Червоний.

«Спартак» — Прудніков, Поздняков, Хідіятуллін, Ананко, Ярцев, П'ятницький, Гаврилов, Черенков, Кужлев, Онопко, Букієвський. На заміну виходили: Кульков, Атауллін, Сочнов, Самохін, Кокорєв.

Потім на поле вийшли не менш легендарні дніпряни «зразка» 1988 року — ще одні ювіляри-чемпіони. Їхніми суперниками стали київські динамівці.

«Дніпро»: Городов, Башкиров, Сорокалет, Пучков, Тищенко, Багмут, Чередник, Сон, Єтушенко, Шахов, Геращенко. На заміну виходили: Шох, Сидельников, Федюков, Беженар, Буц, Сторчак.

«Динамо»: Чанов, Безсонов, Яремчук, Дем'яненко, Рац, Буряк, Михайличенко, Заваров, Хлус, Саленко, Євсєєв. На заміну виходили: Михайлов і Слободян.

Нічия — 2:2. У господарів забили Чередник і Шахов, у гостей — Саленко і Яремчук.

Тетяна ПЕТРОВСЬКА.

Дніпропетровськ.

Турнірна хроніка

Бокс. Львів. Українець Андрій Котельник успішно провів свій перший захист чемпіонського титулу за версією WBA у напівсередній вазі (до 63,5 кг). У рідному місті Андрій у 12-раундовому поєдинку за очками переміг екзотичного — з червоним «ірокезом» — і дуже витривалого японця Норіо Кімуру. Після закінчення бою всі судді віддали перемогу нашому боксерові: 118-110 і двічі 119-109.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Зона «Захід». ВМФ (Санкт-Петербург) — «Сокіл» (Київ). 1:3 (1:0, 0:0, 0:3) і 3:5 (2:0, 0:2, 1:3). «Рись» (Подольськ) — «Крилья Совєтов» (Москва). 6:4, 5:1. «Кристал» (Електросталь) — «Дмитров»: 1:5. 1:3. «Липецьк» — «Титан» (Клин). 1:0, 6:3.

Легка атлетика. Штутгарт (Німеччина). Фінальний етап змагань IAAФ. Українська атлетка Анастасія Рябченюк здобула «срібло» на дистанції 400 м з бар'єрами. Її час — 54,92. Перемогла на цій дистанції Мелані Вокер з Ямайки (54,06), третьою стала американка Тіффані Вільямс (55,16).

Наша Ірина Ліщинська, яка, нагадаємо, виграла олімпійське «срібло» Пекіна, у Штутгарті стала третьою на дистанції 1500 м. Вона показала час 4.07,65, поступившись Маріам Юсуф Джамал з Бахрейну (4.06,59) та Гелете Бурка з Ефіопії (4.07,45).

Українець Максим Мазурик був третім у стрибках із жердиною — 5,60 м. Краще від нашого спортовця стрибнули лише американці Дерек Майлс (5,80) та Бред Вокер (5,70).

Баскетбол. Чоловіча збірна України вдома програла збірній Туреччини (64:86) у четвертому турі відбірного турніру на першість Європи-2009. Поразка позбавила українців шансів поборотися за найвище місце в групі С.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

З дистанції зійшло тріо

Футбол. Кубок країни. 1/16 фіналу.

«Іллічівець» (Маріуполь) — **«Шахтар» (Донецьк).** 0:3 (Жадсон, 40, Ілсіньо, Адріано, 81).

«Дністер» (Овідіополь) — **«Металіст» (Харків).** 1:4. (Залевський, 82 — Девич, 21, Коельо, 24, 29, Трішович, 80).

«Зірка» (Кіровоград) — **«Ворскла» (Полтава).** 0:1 (Ярмаш, 44).

«Кримтеплиця» (Молодіжне) — **«Дніпро» (Дніпропетровськ).** 1:3 (Саранчуков, 89 — Белік, 10, 105, Феррейра, 93 (п).

«Металург» (Запоріжжя) — **«Металург» (Донецьк).** 2:3 (Вернидуб, 5, Алозі, 16 — Березовчук, 7, Ситник, 31, Тимченко, 90).

«Олком» (Мелітополь) — **«Динамо» (Київ).** 0:5 (Ярмоленко, 5, 70, Асатіані, 11, Кравець, 45, Шудрик, 62, автогол).

«Геліос» (Харків) — **«Закарпаття» (Ужгород).** 0:1 (Ярош, 47, п).

«Комунальник» (Луганськ) — **«Арсенал» (Київ).** 0:3. (Лисенко, 27, Беньо, 44, Мандзюк, 89).

«Княжа» (Щасливе) — **«Львів»**. 0:2. (Кіцута, 60, Худзик, 69).

ЦСКА (Київ) — **«Таврія» (Сімферополь).** 0:3 (Гоменюк, 35, 45, Галюза, 66).

«Фенікс-Іллічівець» (Калініно) — «Кривбас» (Кривий Ріг). 2:1 (Патула, 31, Грицук, 73, Прокопченко, 80).

«Десна» (Чернігів) — **«Харків»**. 1:4. (Кучеренко, 71 — Рібейро, 25, Платон, 67, Батіста, 68, Бойченко, 84).

«Нива» (Вінниця) — **«Сталь» (Алчевськ).** 1:4 (Паськів, 76 — Акименко, 32, 39, Міщенко, 57, Шаврін, 79).

«ІгроСервіс» (Сімферополь) — **«Зоря» (Луганськ).** 0:2 (Жуніор, 79, Каменюка, 90).

«Олександрія» — «Карпати» (Львів). 1:0 (Шупік, 40).

«Оболонь» (Київ) — «Чорноморець» (Одеса). 1:0 (Клименко, 115).

На цьому етапі з дистанції зійшли три представники Прем'єр-ліги: «Кривбас», «Карпати» і «Чорноморець».

Грають суперники наших

Результати матчів у національних чемпіонатах за участю суперників українських клубів у євротурнірах. **Швейцарія**. «Базель»—«Люцерн». 2:0 (Гуггель, 16, Чіпперфілд, 84). **Іспанія**. «Барселона»—«Расінг». 1:1 (Мессі, 71 (п) — Перейра, 77). **Англія**. «Блекберн»—«Арсенал». 0:4 (Адебайор, 45, 82(п), 90, Персі, 8). **Туреччина**. «Генчлербірлігі-Офташ» — «Фенербахче». 2:1 (Шахін, 45, Арат, 60, автогол — Алекс, 19). «Трабзонспор» — «Бешикташ». 0:0.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2420

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015